

ME
E
E
E
O
R
O

**EXTRA JAAR VOOR
TAAAL- EN REKENTOETS PABO**

INTERVIEWS

Straatmagazine-hoofdredacteur
SANDER DE KRAMER

Oud-minister

WINNIE SORGDRAGER

Maatschappelijk onaanvaardbaar

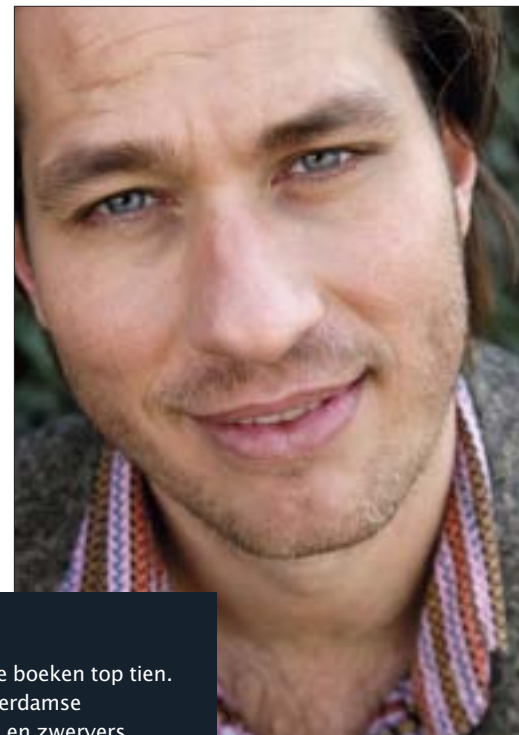
Het bestuur van onze hogeschool heeft besloten dat pabo-studenten, dit collegejaar al, een extra jaar krijgen om de taal- en reken-toets succesvol af te ronden. Reden: Het uitvalpercentage, met name van allochtone studenten, is te hoog. Zeventig procent van de allochtone paboërs zou na het eerste jaar afvallen als we de uitslag strikt zouden hanteren en dat is maatschappelijk onaanvaardbaar, zo stelt collegelid Gerard van Drielen. Maar, wat is nu eigenlijk maatschappelijk onaanvaardbaar? Een stagiair(e) voor groep 3 van de basisschool die zelf de taaltoets op niveau groep 8+ niet heeft gehaald? Is dat niet net zo goed maatschappelijk onaanvaardbaar? Dit beleid is gestoeld op emancipatie van de allochtone student, maar er is ook een andere kant: Het zijn de paboërs die onze kinderen, de nieuwe generaties, moeten leren spellen, formuleren en tekstbegrip moeten bijbrengen. En daarom wordt er, terecht, meer op hen gelet en meer over hen gesproken en geschreven dan over bijvoorbeeld studenten maatschappelijk werk of informatica, van wie het taalniveau niet veel beter zal zijn. Met andere woorden: Er zijn meer belangen in het geding dan die van de (allochtone) student. Nog wat mitsen en maren: Van Drielen stelt dat allochtone studenten gemakkelijker een verbinding kunnen leggen met allochtone ouders dan autochtone studenten en dat ook om die reden soepeler met de taal- en reken-toets moet worden omgegaan. Klopt die veronderstelling wel? Ik weet het niet. Het lijkt me dat alle studenten, ongeacht hun etnische afkomst, worden opgeleid in de omgang met ouders van basisschoolleerlingen, ongeacht hun etniciteit. En tenslotte: Gaat er van deze maatregel niet een aanzuigende werking uit? Zorgt dit beleid er niet voor dat er alleen maar méér studenten naar onze hogeschool komen met een onvoldoende taalniveau? Hoe sympathiek het standpunt van het college ook is, uiteindelijk bewijs je met deze beleidsmaatregel niemand een dienst. Niemand is gebaat bij het imago allochtone student=onvoldoende taalniveau=slechte leerkracht. De basisschoolleerlingen niet en ook de allochtone student niet.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur Profielen

10 De inspirator: Winnie Sorgdrager

Ze is vooral bekend als oud-minister van Justitie, maar tegenwoordig is ze onder andere lid van de raad van toezicht van de Hogeschool Rotterdam. Een gesprek over haar studie rechten, inhoud in de politiek, deeltijdwerken en het rapport-Dijsselbloem.

6 Interview: Sander de Kramer

Zijn boek *Van miljonair tot krantenjongen* haalde de boeken top tien. En regelmatig komt de hoofdredacteur van het Rotterdamse *Straatmagazine* met ludieke ideeën om verslaafden en zwervers positief in het nieuws te brengen. Want: 'Ieder mens is één stap verwijderd van dakloosheid'.

22 Achtergrond: rapport-Dijsselbloem en de lerarenopleiding

De gevolgen van de mislukte onderwijsvernieuwingen zijn voor het onderwijs, de politiek en de generatie die te weinig heeft geleerd. Maar ook de lerarenopleiding krijgt na het rapport-Dijsselbloem de rekening gepresenteerd.

Onderwijs

8 Bij de les

Gelegitimeerd lego-en voor 18-plussers

Nieuws HR

12 taal- en rekentoets, outreachpeercoaches, exitinterviews, ingezoomd Profielen 57, instituutportret Instituut voor Managementopleidingen, aanbesteding cateringcontract, bedrijfshulpverlening, Charlottes zeggenschap, Leren Bouwen, Innovatieplatform

30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

Uitgaan en recensies

24 Uitgaan

Profielen was aanwezig bij de eerste editie van *Second Culture* – een serie van dertien feesten binnen de alternatieve partyscene van Rotterdam. Met hoofdrollen voor twee paarden, buurtbewoners en dansende dertigers, en een kampvuur in de tuin.

26 Recensies

o.a. *Hollands welvaren*, *Beef* en *The Eye*

Column

8 René van Kralingen

Foute filmpjes

20 Inge van der Wel

Sport en smoesjes

Rubrieken

4 Welles-nietes, de concurrentie, wat vind jij?

5 Wie ben jij dan?

29 colofon

29 (zaken)profieltjes

PROFIELN.HRO.NL
elke dag vers onderwijsnieuws

De concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Folia – Universiteit van Amsterdam (UvA) Ziek van de ziekte

Veel artsen in opleiding krijgen vroeg of laat last van een (lichte) vorm van hypochondrie, de kandidatenziekte. Dit is de angst van geneeskundestudenten dat zij lijden aan de ziekte waar zij kort tevoren mee zijn geconfronteerd. Nadat enkele UvA-studenten wekenlang, zonder het van elkaar te weten, dachten de ziekte van Hodgkin – een soort kanker – te hebben, durfden zij dit eindelijk aan elkaar te vertellen. Een van de studenten legt uit dat het niet lachwekkend is: 'Met zijn allen hebben we weken lang gedacht dat we doodgingen. Als ik het nu vertel, is het grappig, maar destijds was het vreselijk eng.'

EM – Erasmus Universiteit Rotterdam Genetische zelftesten zijn misleidend

Wél lachwekkend zijn volgens dr. Cecile Janssens de preventieve gezondheids-testen en medische zelftesten die bij de drogist of via internet te koop zijn. Bij deze tests is het

bijvoorbeeld de bedoeling dat je met een wattenstaafje wangslimvlies bij jezelf afneemt en dit naar een bedrijf stuurt. Dat test vervolgens het DNA, en geeft op basis van deze test een voedings- of leefstijladvies. Wie wil weten of hij aan een depressie, diabetes of een soa lijdt, kan de zelftests beter achterwege laten volgens dr. Janssens. Want betrouwbaar zijn de testen allerminst.

HSK – Hogeschool Windesheim Zwolle 1 op de 5 doet soa-test

Het achterwege laten van soa-zelftests kun je overigens prima aan de Zwolse Windesheim-studenten overlaten. Volgens een door de krant gehouden anonieme enquête heeft slechts een op de vijf studenten zich al eens op een seksueel overdraagbare aandoening laten testen. De overgrote meerderheid zegt zich geen zorgen te maken over mogelijke ziektes. Daar kunnen de geneeskundestudenten van de UvA nog een puntje aan zuigen.

AvW

Welles-nietes

klacht van

Student trade management gericht op Azië (tma)

tegen

Voorzitter van de examencommissie van de opleiding tma

uitspraak college van beroep

DEELS ONGEGROND

Terechte straf of niet?

Een student kijkt voor het afleggen van een tentamen bedrijfsadministratie nog snel een proeftoets door. Als de surveillant de proefwerken begint uit te delen, legt de student de proeftoets ondersteboven naast zijn tafel. Volgens de student moet de surveillant dit gezien hebben, maar die zegt er niks van. Na het tentamen stopt de student de papieren in zijn binnenzak en wacht tot hij weg mag. Bij het inleveren van het tentamen zegt de surveillant dat hij ook de papieren uit de zak van de student wil hebben. Een verdenking wegens fraude met bijbehorende straf volgt. De student mag in het tweede kwartaal voor een aantal vakken geen tentamen doen. Onterecht vindt de student. Het opbergen van papieren in een jaszak mag niet aangemerkt worden als fraude. Hij heeft er wel even op gekeken, maar pas nadat hij klaar was met zijn tentamen.

De voorzitter van de examencommissie ziet dit anders. Papieren, aantekeningen en boeken zijn niet toegestaan op de tafel tijdens het tentamen en ook niet op de grond naast de tafel. Bovendien heeft de student zijn verhaal gewijzigd. Eerder heeft hij toegegeven dat hij heeft gespiekt en daar zelfs zijn excuses voor aangeboden bij de docent van het vak. Als het aan de voorzitter ligt, blijft de student uitgesloten van deelname aan de tentamens van kwartaal twee.

Het college van beroep vindt dat de student had moeten weten dat zijn gedrag onder de noemer fraude valt. Daarom is het terecht dat hij een sanctie opgelegd heeft gekregen. Maar het college vindt deze sanctie te zwaar. Later in het jaar wordt de studiedruk daardoor te zwaar. Daarom moet de examencommissie de zwaarte van de maatregel aanpassen.

MG

Jaarverslag college van beroep

Het jaarverslag van het college van beroep is uit. Maar liefst 217 zaken kreeg het college in 2007 te verwerken. Bijna twee keer zoveel als vorig jaar. En het aantal zittingen steeg naar 99; drie keer zoveel als in 2006. Er is geen directe oorzaak voor deze stijgingen aan te wijzen. Het jaarverslag is op te vragen bij het secretariaat van de dienst abz (algemeen bestuurlijke zaken), 010-241 43 00.

Wiebenjijdan?

Sophie Karssing (20) is via leerwerkbedrijf LEF betrokken bij Posithiv Vibrations, een project dat jongeren op een hippe manier wil inlichten over de gevaren van onveilige seks. Met een speciale dj-bus gaat ze deze zomer de festivals langs.

Tweedejaars vrijtijdsmanagement SOPHIE KARSSING (20)

Laats ontvangen sms'je

Was van mijn moeder. Er waren thuis een paar ruitjes gesneuveld en ze stuurde me een bericht dat de glazen setter er was.

Trots op... 4for1. Dat is de band waarin ik zing. We hebben net negen nieuwe nummers opgenomen, en die vind ik wel heel strak klinken.

Hekel aan... Mensen die zich anders voordoen dan ze zijn. Meelopers. Je moet niet proberen perfect te zijn, dat lukt toch niet.

Vijf jaar geleden... Ging ik van 4 vwo naar 4 havo omdat ik veel te lui was, haha. Te veel feesten en te weinig aan school gedaan. Maar daar heb ik totaal geen spijt van hoor, het was een mooi jaar.

Dagje ruilen met... Gwen Stefani, maar dan het liefst in haar No Doubt-tijd. Ik heb laatst een live-dvd van hen gekocht, en de energie die zij van het podium weten over te brengen vind ik echt geweldig.

In het weekend... Ga ik vooral veel uit, maar daar begin ik eigenlijk op donderdag al mee.

Geleerd op de HR... Dat je in je eerste jaar je propedeuse moet halen! Zelf heb ik dat niet gedaan en dat levert me nog steeds een hoop kopzorgen op.

Boek... Ik lees eigenlijk niet zo veel, daarvoor heb ik het te druk, maar *De Vliegeraar* vond ik wel heel mooi.

Film... *The Green Mile* heb ik al een keer of vier gezien, en iedere keer heb ik moeten huilen. Die film grijpt me echt aan. Maar ik heb bijvoorbeeld ook een zwak voor de Saw-reeks. Lekker gruwelen. Ik ben alleen te schijterig om deel vier in de bioscoop te zien, ik wacht wel op de dvd.

CD... *Riot!*, van Paramore. Paramore is een jong opkomend poprockbandje uit Amerika. Ze komen straks naar Pinkpop, maar daar kan ik helaas niet bij zijn. Dan zit ik in Chicago.

Ooit... Nou, in ieder geval moet ik er nog niet aan denken te *settelen*. Wat ik wel wil, weet ik nog niet echt. Ik zie het wel. Ik ben nog jong...

AvW

Meer informatie over Posithiv Vibrations op:
posithivvibrations.hyves.nl

Vanuit de Hogeschool Rotterdam worden ongeveer honderd studenten ingezet als outreachpeercoach. Deze studenten begeleiden middelbare scholieren en mbo'ers bij hun schoolwerk en studiekeuze.

Ik had vroeger ook graag een peercoach gehad

WAT VIND JIJ?

Eens

Lennart de Munnik, derdejaars fysiotherapie
Ja, dat had ik zeker gewild! Ik ben nu ook wel terechtgekomen waar ik wil zijn, maar ik denk dat zo'n outreachpeercoach een grote motivatie voor mij zou zijn geweest. Met zo iemand heb je veel persoonlijk contact dan met de meeste docenten omdat het één op één gaat, in plaats van klassikaal. Ik zou zelf ook graag betrokken zijn bij de ontwikkeling van een middelbare scholier, dus heb ik mezelf laatst opgegeven voor het outreachpeercoach-programma, maar toen ik een afspraak had met het bureau *Student aan zet* kon ik het goede lokaal niet vinden, haha.

Oneens

Alicia Migo, derdejaars maatschappelijk werk en dienstverlening
Twee jaar geleden had ik een outreachpeercoach. Ik zat toen op het Albeda College, waar ik een sociaal juridisch koppeljaar volgde. Iedereen uit mijn klas had zo'n coach, die voornamelijk hielp bij het maken van de studiekeuze. Voor mij had dat echter weinig toegevoegde waarde, ik wist al precies wat ik wilde worden. Op mijn middelbare school zou ik ook niet veel hebben gehad aan een outreachpeercoach. Iedereen was daar erg open, dus als er iets was kon ik naar elke docent toestappen.

Oneens

Mieke ten Kate, tweedejaars logopedie

Ik niet. Ook zonder outreachpeercoach heb ik de goede studiekeuze gemaakt. Op school had ik weinig problemen, het zou voor mij dus ook niet echt nodig zijn geweest. Ik denk wel dat het voor anderen heel nuttig kan zijn, vooral voor het maken van een studiekeuze. Ook kan ik me goed voorstellen dat zo'n scholier het leuk vindt om geholpen te worden door een coach.

Uitslag poll *Profielen 57*
Ik ben een Homo Zappians
Ja 65%, nee 34%, weet niet 1%

AvW

Foto: Leven Willemse

'Ik ben een wakkerschudder'

Straatmagazine-hoofdredacteur Sander de Kramer

Zijn nieuwste boek *Van miljonair tot krantenjongen* haalde de boeken top tien. In het boek staan dertig levensverhalen van daklozen uit het hele land. Sander de Kramer (1973) leerde ze kennen als hoofdredacteur van het Rotterdamse *Straatmagazine*. Regelmatig komt hij met ludieke ideeën om verslaafden en zwervers positief in het nieuws te brengen. Want: 'Ieder mens is één stap verwijderd van dakloosheid'.

Je hebt een hoop succes met de misère van anderen. Dat lijkt me een raar idee.

'Ja, dat is wel dubbel, maar ik ben niet uit op persoonlijk succes. Met *Van miljonair tot krantenjongen* wilde ik voor eens en altijd afrekenen met alle vooroordelen over daklozen. Mensen denken altijd dat het een ver-van-mijn-bedshow is en dat die "smerige swiebertjes" het allemaal aan zichzelf te danken hebben. Nou, niet dus, dakloosheid kan iedereen overkomen. Ieder mens kan pech hebben of een misstap maken. Tuurlijk zijn er daklozen die begonnen zijn met een blowtje, toen harddrugs zijn gaan gebruiken en daarna verslaafd zijn geraakt. Die zeggen zelf: "Eigen stomme rotschuld".'

De geportretteerden in je boek zijn als kind misbruikt, slachtoffer van oorlogsgeweld of hebben psychische problemen. Voel je je geen voyeur als je al die nare levensverhalen opschrijft?

'Mijn boek heeft voor veel geportretteerden heel therapeutisch gewerkt. Ze hebben voor het eerst hun hele verhaal verteld. Niet in één keer, maar maandenlang achter elkaar. Het verhaal van acteur Peter Faber is echt bizar. Hij heeft drie jaar lang op straat geleefd, echt super dat hij zijn verhaal aan mij heeft verteld. Straat-

krantverkoopster Nicole kreeg op haar achtste haar eerste pony. Ze was dol op paarden, wilde paardenartsassistente worden. Het stond als een paal boven water dat dat zou lukken. Maar in de pubertijd werd ze opeens allergisch voor dierenharen. De arts zei tegen haar: "Meisje dan neem je toch gewoon een goudvis". Nicole is toen de kluts kwijtgeraakt, onder verkeerde invloeden gekomen en aan de drugs geraakt. Ik snap dat wel. Dat is ook de functie van dit boek. De maatschappij is de laatste jaren zo verhard. Daklozen worden zo vaak uitgekotst door andere mensen, met de nek aangekeken. Als je het boek hebt gelezen, kijk je voor altijd anders tegen daklozen aan.'

Er zijn veel mensen die iets ergs meemaken en toch niet verslaafd raken en dakloos worden. 'Of dat gebeurt heeft ook met iemands persoonlijke omstandigheden te maken. Of er een vangnet is en of ze zichzelf willen laten helpen.'

Vind jij het dan geen eigen schuld als mensen hulp afwijzen?

'Als mensen succesvol zijn geweest en in de goot terechtkomen door tegenslag staan ze niet te springen om bij familie of vrienden aan te kloppen. Dan wint de schaamte het meestal.'

Denk je serieus dat jij ook had kunnen afglijden en op straat belanden?

'Ik heb altijd een onwijs goede band met mijn opa gehad. Toen hij overleed ben ik een periode van slag geweest. Ik ging veel stappen en weekenden achter elkaar knalde ik er een xtc-pilletje tegenaan. Zo van: "Wat interesseert mij het allemaal". Dat had zomaar verkeerd kunnen aflopen.'

Op 25 mei organiseer je een benefietavond voor Sierra Leone in het Oude Luxor. Wat heb je met dat land?

'Sierra Leone is een paar jaar geleden door de VN uitgeroepen tot de slechtste plek op aarde. Een op de drie kinderen wordt niet ouder dan vijf, gaat dood aan een muggenbult. De gemiddelde levensverwachting is 36 jaar. Sierra Leone hoort tot de vergeten plekken in de wereld, heeft geen *tsunami-sexy* of zo. Ik ben er inmiddels een paar keer geweest. Veel kinderen zijn ten prooi gevallen aan louche diamanthandelaren. Ze moeten graven en zeven en staan dagelijks tot hun knieën in de modder. Met Hugo Borst heb ik een stichting opgericht om die kinderen uit de ellende te halen. We hebben een school gebouwd en nu willen we een heel dorp neerzetten. Met een cabaretmarathon hopen we veel geld op te halen. Van directeur Rob Wiegman hebben we Luxor gratis gekregen. De bezoekers moeten 250 euro voor een kaartje betalen.'

Dat is voor de gemiddelde Rotterdammer niet echt op te hoesten.

'Iedereen mag een tientje voor het goede doel storten, maar wij zijn bezig om een dorp te laten bouwen, dus er moet wel een paar ton op tafel komen. Voor die 250 euro krijgen bezoekers onder andere Theo Maassen, Najib Amhali en Wilfried de Jong te zien.'

Ben je altijd zo begaan geweest met anderen?

'Volgens mijn moeder was ik al heel jong met kijkdozen in de weer. Daar ging ik de deuren mee langs voor de arme kindjes: "Wilt u in mijn kijkdoos kijken?" Mooi hè?! Op mijn twaalfde kwam ik voor het eerst een dakloze tegen toen

ik met een groepje vrienden naar de bioscoop ging. We werden aangesproken door een man die geld aan ons vroeg. Dat vond ik zo eng. Eigenlijk moest het andersom zijn, moest een kind aan een volwassene zakgeld vragen. Ik zag vlekken op zijn broek, zijn haar was verwilderd. Dat liet me niet los. Ik dacht alsmaar: "Hoe komt het dat die man zo is? Hoe komt het dan die man mij geld vraagt?" Daar heb ik toen slecht van geslapen.'

Kom je uit een gezin van wereldverbeteraars?

'Ja, mijn moeder was een van de eersten die zwemles gaf aan vluchtelingenvrouwen. Ze werkt in zwembad De Blinkert in Capelle aan den IJssel. Dan moest ze eerst de ramen aftapen, zodat er geen mannen naar binnen konden kijken. Ze geeft ook zwemles aan gehandicapten en organiseert gezellige middagen voor bejaarden. Ik heb haar eens een penduleklok voor haar verjaardag gegeven. Kort daarna kwam ik bij een bejaardenbingo

kijken. Ik hoor "bingo" op de eerste rij en even later zie ik iemand met die klok weglopen. Vroeger thuis werd er van alles weggegeven. De opbrengst van mijn boek vloeit uiteindelijk ook terug naar de daklozen. Je weet, van boeken word je als auteur nooit rijk, je krijgt hooguit tien procent van de opbrengst. Daar kan ik weer een leuk project mee opzetten.'

Je hebt inmiddels in zo'n beetje elke talkshow op tv gezeten om je boek te promoten. Verbaast al die aandacht je?

'Je moet een beetje geluk hebben. Of je je boodschap kwijt kunt, staat of valt met publiciteit. Als koningin Beatrix in de week dat mijn boek uitkwam was hertrouwd, was het niet gelukt. Eerlijk gezegd vreesde ik vooraf voor het ergste, omdat Wilders had aangekondigd dat hij zijn film in januari zou uitbrengen. Ik dacht: "Het zal toch niet".'

Een paar jaar geleden wilde je stoppen met Straatmagazine, maar je hebt nooit een goede opvolger kunnen vinden. Ga je ooit nog iets anders doen?

'Ik weet het niet. Na het vwo heb ik een jaar Nederlands en rechten gestudeerd in Leiden. Rechten dat was echt *ballen united*. Nederlands was ergens anders in de stad, waardoor ik alleen maar bezig was om met mijn Fiat Panda van gebouw naar gebouw te rijden. Niets voor mij. Ik ben een doener, een wakkerschudder. Hoewel ik ook weleens denk: "Helpt het allemaal wel? Waar ben ik eigenlijk mee bezig?" Toch ligt deze rol me voorlopig wel.'

GELEGITIMEERD LEGO-EN VOOR 18-PLUSSERS

Verborgen op de locatie Academieplein bevindt zich het technopark, een zaal vol apparaten zo groot als een personenlift met namen als hydro-lyscische pers, ponsnibble of spuitgietsmachine.

Temidden van dit technische geweld bevinden zich twee houten tafels die met hun decimeter hoge randen doen denken aan speeltafels uit je oude kleuterlokaal. En het nostalgische gevoel wordt alleen maar sterker bij het zien van de 'stadsplattegrond' die op de tafels ligt met daarop een Octan-olieplatformpje, een geel poppetje met hard afneembaar zwart haar en enkele groene plastic boompjes. Een handjevol jongens staat om de tafels heen, knutselend aan een geel autootje met rupsbanden en uitsteeksels aan de voorkant die iets weg hebben van voelsprietten.

Hoewel de ongedwongen sfeer doet denken aan een groepje liefhebbers op een hobbydag wordt deze maandagmiddag het keuzevak *first Lego league* gegeven.

Docent Pieter Groenendijk legt uit wat de bedoeling is: 'Het heet Lego Mindstorms. Met Lego moeten de studenten robots bouwen die te besturen zijn via een speciaal kastje. Dat kastje vormt het hart van de robot. Via een computerprogramma kun je acties vooraf programmeren, zoals het heffen van een hef-

boompje dat de arm van de robot in beweging kan zetten, of het laten draaien van een motortje waardoor het robotje kan rijden.'

robot heeft geen zin

Ondertussen botst een Lego-bouwwerk met grote wielen en bovenop een soort bestuurbare lasso hard tegen de rand van de tafel. 'Hoe lang heb je hem laten rijden?', vraagt Sander, tweedejaars bouwkunde, aan Reinier die in het tweede jaar logistiek zit. 'Twee seconden.' 'Dat is te lang. We moeten één seconde doen.' Reinier knikt instemmend en beent naar de computer om zich na een paar muisklikken weer bij het viermansgezelschap rond de tafel te voegen. Er wordt een nieuwe poging gedaan om met de bestuurbare lasso een paar op tafel geposteerde boompjes te verzamelen. Dit keer met succes. 'Voilà!', weet Reinier het voldane gevoel van de jongens droog te verwoorden. 'Kijk, dit is het programma waar die robotjes op werken.' Met de muis sleept Groenendijk een aantal groene blokken naar het midden. In de blokken staan teksten als: 'vooruit 1 sec.' en 'rechtsom draaien 2 sec.'. Nadat de gekleurde blokken blijkbaar in goede volgorde zijn gezet, legt de docent uit dat het robotje dankzij zijn instructies recht door zal rijden tot iets hem raakt, waarna hij een halve draai zal maken, om vervolgens terug te komen naar waar hij begon.

De docent zet het wagentje op de grond en drukt op de groene startknop. Het uit losse blokken bestaande voertuigje begeeft zich inderdaad in voorwaartse richting en zodra Groenendijk een tikje op de voorbumper geeft, maakt hij de voorspelde halve draai. Terugrijden naar het beginpunt blijkt toch nog te hoog gegrepen voor het apparaatje, in plaats daarvan maakt hij nog een paar halve draaien. 'Nou ja, hij heeft er vandaag even geen zin in', verklaart de technicus. 'Softwareproblemen waarschijnlijk. Normaal gesproken doet hij het wel hoor.'

AvW

BIJ DE LES

illustratie: Annet Scholten

Column

foto: Leven Willemse

René van Kralingen

Foute filmpjes

Ik kijk naar *Het elfde uur* waar Andries Knevel in gesprek is met Rijdende Rechter mr. Frank Visser. Volgens Frank Visser heeft justitie te weinig gedaan om de rechtspraak bij de gewone man te houden. Rechtspraak is een afgeschermde, moeilijk bereikbare wereld geworden. Maar Visser meent dat de camera niet meer is te weren. Hij pleit ervoor dat de rechterlijke macht rechtspraak in beeld brengt. Want nu zijn het televisieaanschuippijen die onrecht verfilmen en impliciet rechtspreken. Tijdens de uitzending moest ik denken aan YouTube. Daarop staan filmpjes die studenten maakten van docenten. Ze hebben niets met studietaken of portfolio van doen. Ik zag dat een hogeschooldocent door studenten buitengesloten werd. Tot mijn verbazing zag ik een docent de klas uit geschreeuwd worden door een wel heel competente student. Ik kwam ook het filmpje over een HR-collega tegen. Ze werd door een student met een grote bek onderworpen aan een kruisverhoor. Dat de camera, ook die in telefoontjes, niet meer te weren is in het lokaal, is wel duidelijk. Technisch vernuft neemt toe. Het wordt ook steeds beter betaalbaar. En dus kan elke sensatiebeluste student zijn gang gaan. Een beetje imitator van Peter R. de Vries kan een mens toch tamelijk vervelend in beeld brengen. En wat heb je dan met je rechtsbijstandverzekeringetje in te brengen tegen deze een-dimensionale waarheid? Luister, ik heb niets te verbergen. Maar deze hele ontwikkeling geeft mij geen goed gevoel. Ik wil niet geconfronteerd worden met één fragment uit een filmpje. Ik wil om deze reden niet op mijn woorden moeten letten. Misschien loop ik al jaren met de X-factor rond en ontnem ik mezelf de kans echt door te breken. Maar ik moet er niet aan denken dat de kans bestaat om als docent bij Andries Knevel te moeten opbiechten wat er is misgegaan in mijn les.

René van Kralingen is docent bij de lerarenopleiding en adviseur bij Onderwijsadviesbureau Van Kralingen.

Gebouwen Hogeschool Rotterdam

Wijnhaven 107

De Hogeschool Rotterdam heeft een nieuwe locatie in gebruik genomen. Reden om de draad van onze oude serie *Gebouwen Hogeschool Rotterdam* weer op te pakken. Een nadere kennismaking met: Wijnhaven 107.

adres
Wijnhaven 107
bouwjaar
1949-1952
architect
Cornelis Elffers

Het gebouw op de hoek van de Wijnhaven heeft nog het meest weg van een enorm blok beton met zonwerende ramen. Op het dak van het bouwwerk pronkt het kenmerkende felrode logo van de hogeschool, ondersteund door grote witte letters. Sinds

toiletten die in een oude kluis zijn gebouwd, of de in de balken aan het plafond waarop waarschuwingen staan geschreven als 'Max. vloerbelasting 800 kg per m²' en 'Max. hoogte (tussen vloer en balk) 2,76 m²'. Ook kan het gebeuren dat je onderin het trappenhuis plotseling een ongebruikte kluis tegenkomt, of dat je in datzelfde trappenhuis tussen de vierde en vijfde verdieping de afbeeldingen van noeste havenarbeiders in de gezandstraalde ruiten ontdekt.

Deze details stammen nog uit halverwege de vorige eeuw. In 1952 opende het gebouw als pakhuis voor de Imperial Chemical Industries N.V. De kelder, begane grond en eerste drie verdiepingen waren oorspronkelijk in gebruik als magazijn, op de bovenste twee verdiepingen bevonden zich de kantoren en laboratoria, en de dakverdieping op de achterste helft van het gebouw deed dienst als kantine. Op de eerste verdieping bevond zich indertijd ook een dienstwoning. Voordat de hogeschool zijn intrek in dit gebouw nam, heeft het ook nog als kantoorgebouw gefungeerd.

11 februari heeft het Instituut voor Managementopleidingen zich in dit gebouw gevestigd, het tweede hogeschoolgebouw aan de Wijnhaven.

Van binnen is het gebouw qua uiterlijk en sfeer niet te vergelijken met de buitenkant. Het eerste dat opvalt, is de transparantie. Vrijwel alle binnenmuren zijn van glas. Vergaderruimtes, werkplekken en klaslokalen zijn gemakkelijk in te kijken. Overigens telt dit gebouw nog geen twintig klaslokalen. Meer plaats is ingeruimd voor studieruimtes. Naast glas is veel gebruikgemaakt van ongeverfd hout. In combinatie met een huiselijke sfeer – in de gangen staan bijvoorbeeld bureaus inclusief typische bureaulamp – geeft dit een schone, ruime en moderne Ikea-achtige indruk. Originele details die de historie van dit voormalige pakhuis onthullen, zijn te vinden in de

AvW

foto: Ronald van den Heerik

Oh ja joh?!

Oudste schip van Rotterdam
Vanuit het hogeschoolgebouw kun je genieten van een uitzicht over de Wijnhaven en het Maritiem Museum. Pal voor de school liggen enkele oude schepen die bij dit museum horen, zoals 't Lichtschip de Breeveertien, en het oudste schip van Rotterdam, de Buffel.

Kleintje

Met een netto verhuurbaar vloeroppervlak van 4.945 m² is het gebouw aan de Wijnhaven 107 een van de kleinere gebouwen van de hogeschool. De gebouwen aan de Pieter de Hoochweg (ongeveer 3900 m²), het Max Euweplein (ongeveer 2100 m²) en de Karel Doormanhof (ongeveer 1400 m²) zijn nog kleiner.

‘Er is een sluis voor onderbuikgevoelens opengezet’

We kennen haar vooral als oud-minister van Justitie, tegenwoordig is ze naast lid van de Raad van State ook lid van de raad van toezicht van de Hogeschool Rotterdam. Winnie Sorgdrager (59) doorbrak glazen plafonds, maar ziet zichzelf niet als feministe. Ze hekelt het gebrek aan inhoud bij politici en media.

En het rapport-Dijsselbloem was geen verrassing: ‘Hoe jonger en lager opgeleid, hoe meer structuur en begeleiding kinderen nodig hebben.’

Rechten: een familietraditie

‘Het was binnen onze familie traditie om rechten te studeren in Leiden, mijn vader en grootvader waren beiden jurist. Ik wilde niet, koos voor geneeskunde maar had al snel in de gaten dat dat niks voor mij was en besloot toch rechten te gaan studeren. Ik vond er niet veel aan. Mijn vader was niet erg te spreken over de gang van zaken,

ik had al een jaar verspild en dus moest ik de studie rechten, waar eigenlijk vijf jaar voor stond, in vier jaar afronden. Een beetje doorstuderen, dan lukt dat best. Ik wilde parlementair journalist worden, of burgemeester. Geen van beide is gelukt. Toen mijn partner een baan kreeg in Enschede, verhuisde ik mee en vond ik een baan bij de Technische Hogeschool Twente.’

Werken in deeltijd

‘Ik ben geen feministe, maar ik vind wél dat vrouwen hun talenten moeten benutten. Nadat ik kinderen kreeg ben ik in deeltijd gaan werken, tweeënhalve dag. Dat was in die tijd nog heel nieuw. Toen de vacature van officier van justitie in Almelo op mijn pad kwam, heb ik meteen gereageerd. Na zes jaar in Almelo werd ik in 1986 advocaat-generaal in Arnhem. Vanaf toen heb ik weer fulltime gewerkt, als procureur-generaal, als politicus en momenteel als lid van de Raad van State. ‘Het debat over deeltijd-feminisme en de inzet van vrouwen op de arbeidsmarkt zoals dat nu wordt gevoerd, vind ik te geforceerd. Je kunt als ouders de verantwoordelijkheid voor je kinderen niet opzij schuiven. Het is prachtig als een man en vrouw allebei vier dagen werken en samen de zorg voor kinderen op zich nemen, gecombineerd met opvang. Maar zo’n constructie is natuurlijk een kaartenhuis. Je kunt zelf niet ziek worden, je kind kan niet ziek worden en de oppas ook niet. Je ziet dat een hoop vrouwen moeite hebben om de combinatie werk en zorg vol te houden, mensen gaan er echt aan onderdoor. En de kinderen daarmee ook, om niet te spreken van je relatie.

Ik zou jonge vrouwen aanraden: Doe het de eerste jaren, als de kinderen klein zijn, wat rustiger aan en pak het daarna weer op. Tenzij de man natuurlijk voor de kinderen zorgt, dat is ook prima.’

Inhoud in de politiek

‘Iedereen heeft meningen over zaken waar ze te weinig van afweten en men trekt te snel conclusies, ook Kamerleden. In de politiek gaat het te weinig over de inhoud en ik zie dat zo snel niet meer veranderen. De druk van de media is enorm, een Kamerlid kan dat niet weerstaan. Politici zijn altijd bezig met kiezers trekken, dus ze roepen maar wat. De media wakkeren dit aan. Er is veel concurrentie, alles moet *shocking* zijn. Er is een soort sluis opengezet voor onderbuikgevoelens. Ik kan me daar wel iets bij voorstellen. Niet bij Geert Wilders, maar wel bij het feit dat mensen zich miskend voelen door politici en dat veel problemen in het verleden niet genoeg aandacht hebben gekregen. Toen ik zelf nog politicus was, heb ik dat ook ervaren. Ik ben veel op werkbezoek geweest om met mensen te spreken, onder andere in Rotterdam heb ik met boze burgers in Spangen om tafel gezeten. Je kunt mensen op zo’n

Sorgdrager onderzoekt prestatiebekostiging

Onlangs werd Winnie Sorgdrager benoemd als voorzitter van een commissie die voor OCW gaat uitzoeken of het mogelijk is instellingen extra te belonen voor goed onderwijs. Minister Plasterk maakte eind vorig jaar al bekend dat hij dit wilde onderzoeken. In zijn strategische agenda zijn de plannen voor een nieuw bekostigingsstelsel daarom nog globaal van opzet. In 2007 pleitte de Onderwijsraad voor een prestatiefonds van 150 miljoen euro waaruit universiteiten en hogescholen geld kunnen krijgen als hun afgestudeerden bovengemiddeld goed zijn en hun docentencorps hoogopgeleid. In een alternatief bekostigingsplan van de VSNU, de HBO-raad en de studentenbonden komt prestatiebekostiging niet terug: Zij vrezen de administratieve rompslomp die bij zo’n fonds komt kijken. Het onderzoek van de commissie-Sorgdrager moet in september klaar zijn.

HOP

Oud-minister Winnie Sorgdrager

manier heel goed uitleggen:

‘Ik kan jullie problemen niet allemaal oplossen, maar we kunnen het er wel over hebben en bekijken wat we dan wél kunnen doen.’ Dat is geen fijne boodschap, maar het is wel realistisch. Als je mensen vertelt dat je al hun problemen zult oplossen, dan zeg je iets wat je nooit kunt waarmaken. We leven in een heel vol land met allemaal individuen die voor zichzelf het beste willen. Dat is onmogelijk en kortzichtig. Maar pas op: Mensen die het heel moeilijk hebben, slecht wonen, geen geld hebben of ziek zijn en die een strijd om het bestaan leveren, die mensen verwijt ik dat niet. Ik verwijt dat de mensen die heel veel geld hebben en nog meer willen. Of politici die maar dingen roepen voor politiek gewin en nooit bezig zijn met de inhoud. Kortom, de mensen die al bevoordrecht zijn en het voor zichzelf alleen maar steeds beter willen maken.’

Rapport-Dijsselbloem en het hoger onderwijs

‘Ik ben lid van de raad van toezicht van de Hogeschool Rotterdam en heb mede vanuit die rol de ophef gevolgd die in onderwijsland is ontstaan naar aanleiding van het rapport-Dijsselbloem. Formeel hoeft het hoger onderwijs zich hierdoor niet aangesproken te voelen omdat de commissie onderwijsvernieuwingen in het voortgezet onderwijs heeft onderzocht. Maar ook het hoger onderwijs heeft problemen. Het grootste probleem dat ik zie, is dat er veel mensen instromen vanuit het middelbaar onderwijs en het mbo die allerlei deficiënties hebben. Het sluit niet op elkaar aan. Ik geloof niet zozeer dat hierdoor het hbo-niveau daalt. De consequentie is vooral dat de uitval groter wordt. Het niveau zal zich door middel van extra begeleiding en bijspijker-

Foto: S. Ronald van den Heerik

cursussen wel handhaven, mits de docenten niet worden afgerekend op een grotere uitval. ‘Wil je het basis- en middelbaar onderwijs veranderen en beter laten aansluiten op het hoger onderwijs, dan zul je de docenten daar flink op moeten bijscholen. De docenten én de studenten die nu worden opgeleid om voor de klas te staan, hebben nog niet de juiste *tools* om de veranderingen die Dijsselbloem in gang wil zetten in de praktijk te brengen. Dat is de taak van het hoger onderwijs, zowel op hbo- als universitair niveau. Docenten zouden post-hbo of academische cursussen moeten kunnen volgen om daar wel voor uitgerust te zijn. ‘Verrast was ik overigens niet door de uitkomsten van Dijsselbloems onderzoek. Ik zou mezelf geen deskundige op het gebied van onderwijs durven noemen, maar ik zie natuurlijk wel dingen waarvan ik denk: ‘Dat kan niet goed zijn’. Al die vernieuwingen zijn bedacht door ideologen en theoretici die zelf nooit voor de klas hebben gestaan. Je kunt toch wel bedenken dat een kind met niet al te grote intellectuele vermogens moeilijk in staat is om voortdurend zelfstandig te werken? Kinderen zijn nu eenmaal verschillend. En: hoe jonger en lager opgeleid, hoe meer structuur en begeleiding ze nodig hebben.’

SaS

PABO-STUDENTEN HR KRIJGEN EXTRA JAAR VOOR TAAL- EN REKENTOETS

- Van de autochtone pabo-studenten stopte 28,4 procent binnen het jaar, bij allochtonen was dat 52,4 procent
- Bij strikte hantering taaltoets zou 70 procent van allochtone HR-studenten in eerste jaar afvallen
- HR hanteert taaltoets en rekentoets niet meer als selectie-instrument in eerste jaar, maar aan het eind van de propedeuse
- Maatregel geldt al voor dit collegejaar

Het landelijke uitvalpercentage van allochtone pabo-studenten is bijna twee keer zo hoog als dat van autochtone studenten. Ruim de helft houdt het na een jaar voor gezien. En dan is de invoering van de landelijke rekentoets nog niet eens in de uitvalcijfers meegenomen. Dat blijkt uit onderzoek dat de Erasmus Universiteit Rotterdam uitvoerde in opdracht SBO, een organisatie die de onderwijs-arbeidsmarkt in de gaten houdt. De verschillen in uitvalpercentages zijn groot: van de autochtone pabo-studenten die in 2005 aan hun opleiding begonnen, stopte 28,4 procent binnen het

jaar. Onder allochtonen was dat aandeel bijna dubbel zo hoog: 52,4 procent. Daarmee ligt de uitval van niet-westerse allochtonen aan de pabo fors boven het landelijke hbo-gemiddelde van veertig procent. Van de autochtone hbo-studenten van de lichting 2005 staakte dertig procent de opleiding binnen het jaar. Veel allochtone pabo-studenten komen uit het mbo komen waardoor de kennis van vakken als geschiedenis, aardrijkskunde, natuuronderwijs en wiskunde onder de maat is. Deze vakken worden immers in het mbo niet of niet voldoende gegeven.

Meike Burki, tweedejaars:

'In het tweede jaar staan we al veel voor de klas, dan is het dus belangrijk dat we goed kunnen rekenen en spellen, zodat we het de leerlingen niet verkeerd leren.

Onterecht dus dat studenten straks twee jaar over het halen van die toetsen mogen doen. Bovendien is het ook nog eens oneerlijk tegenover ons, wij hebben het ook in één jaar moeten halen!'

Jamie van der Slot, derdejaars:

'Ik vind het een goede zaak dat pabo-studenten twee jaar de kans krijgen om de taal- en rekentoets te halen. Het kan best dat je op de toetsdagen je dag niet hebt, bijvoorbeeld doordat je gestrest bent.

Voor je stage zou het niet veel moeten uitmaken of je goed kunt rekenen en spellen, zolang je de lessen maar goed voorbereidt.'

'maatschappelijke gevolgen ontoelaatbaar'

Aan onze hogeschool, waar de pabo ook een flinke instroom van allochtone studenten kent, volgen de uitvalcijfers ongeveer de landelijke tendens. Zo'n 49 procent van de allochtone mbo'ers haakt binnen een jaar af, terwijl dat onder autochtone mbo'ers maar 22 procent is. 'En dat cijfer zou nog veel hoger zijn als de resultaten van de taaltoets zouden worden meegenomen', stelt Gerard van Drielen, lid van het college van bestuur van de HR. 'Als we de uitslag van de taaltoets strikt zouden hanteren, dan zou zestig procent van de totale instroom en zeventig procent van de allochtone studenten in het eerste jaar afvallen.

'Wij vinden de maatschappelijke gevolgen van de invoering van de taaltoets onacceptabel. Een pre-hbo-jaar kan de oplossing niet zijn. Dat zou enorme consequenties hebben. We zijn wettelijk verplicht iedereen met een mbo- of havo-diploma toe te laten. We kunnen geen onderscheid maken op het gebied van taalbeheersing bijvoorbeeld. De oplossing ligt ergens in het vooronderwijs, een extra jaar havo of mbo voor leerlingen met deficiënties. Dat zou wel gezamenlijk met het hbo georganiseerd kunnen worden.'

Rotterdamse situatie bijzonder

'Er zijn drie belangrijke gegevens: er is een lerarentekort, er staan te weinig allochtonen voor de klas en de meerderheid van de leerlingen in het voortgezet onderwijs in Rotterdam, 65 procent, is van allochtone afkomst. Ook daarom is het van belang dat er voldoende allochtone pabo'ers afstuderen.

We gaan ervan uit dat zij gemakkelijker een verbinding kunnen leggen met allochtone ouders dan autochtone studenten. Het kan dan niet zo zijn dat zeventig procent van de allochtone pabo'ers na het eerste jaar afvalt.

'In Rotterdam worden de gevolgen van de invoering van de taal- en rekentoets nog heftiger gevoeld dan elders omdat Rotterdam de meeste allochtone scholieren in het voortgezet onderwijs en mbo heeft en allochtone scholieren nog steeds met een taalachterstand kampen. Onderzoek wijst uit dat taalachterstanden in de voorschoolse periode beginnen en in de schoolloopbaan niet meer worden ingelopen. We hebben daarom besloten de taal- en rekentoets op een andere manier in te zetten. Aan het eind van het tweede jaar, het slot van de propedeusefase dus, moeten studenten aan de landelijk vastgestelde norm voldoen. Studenten aan onze hogeschool krijgen dus een jaar extra, vergeleken met andere pabo's. Zodoende hebben we meer tijd voor bijspijkerprogramma's. Let op: We tornen niet aan de kwaliteitseisen, maar leggen het moment van beoordeling later in het curriculum en nemen meer tijd voor remediëring.'

foto: via Hollandse Hoogte

HBO-raad

Dat betekent wel dat stagiaires met een mogelijk onvoldoende taal- en rekenniveau al voor de klas staan. Van Drielen: 'Ja, dat klopt, maar dat is al twintig jaar zo. Die situatie is natuurlijk onwenselijk, maar niet nieuw. Het taal- en rekenniveau van stagiaires was, vóór de invoering van de taal- en rekentoets, ook niet onberispelijk. 'We hebben veel moeite moeten doen om de HBO-raad te overtuigen dat deze ingreep echt nodig is. Het bestuur van de HBO-raad heeft inmiddels erkend dat er in Rotterdam sprake is van een bijzondere situatie waardoor extra ingrijpen gerechtvaardigd is. We hebben afgesproken dat de maatregel in principe voor één collegejaar geldt, dit collegejaar, maar ik verwacht niet dat de problemen over een jaar zijn opgelost.

'Op dit moment investeren we zelf in extra reken- en taallessen, onderwijs vóór de poort, diagnostisch toetsen en extra toetsen en we zetten extra student-tutores in (ouderejaarsstudenten die ondersteuning bieden aan eerstejaarsstudenten, red.). De hogescholen

van de vier grote steden hebben inmiddels een actieprogramma opgesteld om uitval van allochtone studenten te bestrijden. De kans dat we daarvoor extra geld krijgen van het ministerie, echt een substantieel bedrag, is groot. Op het moment dat we voor het actieprogramma groen licht krijgen, kan ook het extra onderwijs ten behoeve van de reken- en taaltoets op deze manier gefinancierd worden en hoeven we dat niet meer uit eigen middelen te doen.'

Profielen heeft ook directie en medewerkers van de pabo om een reactie op het extra jaar voor de taal- en rekentoets gevraagd, maar de pabo-directie heeft ervoor gekozen om niet te reageren.

DvN, HOP m.m.v. AvW

Lizzy Gerritsma, derdejaars:

'Ik vind het een beetje vreemd. In dat eerste jaar krijg je zat kansen, ik geloof wel vier of vijf! Als je het na zoveel mogelijkheden nog niet haalt, denk ik niet dat je het de zesde of zevende keer opeens wel haalt. Zelf heb ik er indertijd ook twee jaar over mogen doen, maar gelukkig heb ik het wel in één jaar gehaald. Scheelt een hoop stress.'

Sherida Verhoogh, derdejaars:

'Goed dat pabo-studenten er voortaan langer over mogen doen. Met meer oefening zijn die taal- en rekenfouten er gerust wel uit te krijgen. Bovendien zijn we nog aan het leren, dus dan zouden we fouten moeten mogen maken, ook voor de klas wanneer we stage lopen.'

Hoe zit het ook alweer?

Studenten maken de taal- en rekentoets bij aanvang van hun studieloopbaan op de pabo. Voldoen zij aan de landelijk vastgestelde norm, dan is daarmee voor hen dit onderdeel afgesloten. Voldoen zij niet aan die norm, dan zullen zij zich in het eerste jaar moeten bijscholen. Aan het einde van het eerste schooljaar moeten zij de toets dan opnieuw maken. Wanneer zij dan wel aan de vastgestelde norm voldoen, is daarmee dit onderdeel afgesloten. Zo niet, dan volgt een bindend studieadvies vanuit de pabo. Dit is een landelijk geldende afspraak.

Aanpassing HR

De HR geeft studenten twee jaar de tijd om de taal- en rekentoets te halen. Lukt het niet om binnen twee jaar aan de landelijke norm te voldoen, dan haalt de student de propedeuse niet en krijgt om die reden een negatief bindend studieadvies.

HONDERD HR-PEERCOACHES actief op vo-scholen

vlnr.: Hilal en Rabia

foto: Leven Willense

Meer jonge Rotterdammers moeten hoger onderwijs volgen. Dat willen zowel de gemeente Rotterdam als onze hogeschool. Het aanstellen van outreachpeercoaches is een van de middelen om meer jongeren in de vaart der volkeren op te stoten.

Het woord *outreachpeercoach* is nauwelijks uit te spreken. Maar vanwege de bekendheid in onderwijsland houdt men de tongbrekende term toch in stand. De bedoelde coaches zijn succesvolle studenten die, tegen betaling, met name havo-, mbo- en vmbo-leerlingen begeleiden. Een jaar geleden startte de HR hiermee en inmiddels telt het project ongeveer honderd studenten die in totaal aan zo'n 250 leerlingen zijn gekoppeld.

'Het gaat met name om leerlingen voor wie het niet logisch is om te gaan studeren', vertelt Marja Bakker die het coachproject vanuit het bureau *Student aan zet* coördineert. 'De coach helpt de leerling met het maken van huiswerk maar nog veel vaker met het plannen en voorbereiden van tentamens. Daarnaast ondersteunt hij de leerling bij de oriëntatie op een vervolgopleiding. In principe spreken ze eenmaal in de week met elkaar af, op de hogeschool of op de school van de leerling.' Hoewel een evaluatie nog ontbreekt, heeft Bakker de indruk dat het project een succes is. 'Van stu-

denten krijg ik enthousiaste verhalen. Ze vinden het voor zichzelf goed en ik hoor ook reacties van "goh, mijn leerling heeft nu allemaal voldoende".'

Voor de leerling is de student een rolmodel, iemand met dezelfde culturele achtergrond bijvoorbeeld die het toch tot het hbo heeft geschopt. Bakker: 'Bij het koppelen van studenten aan leerlingen zoekt een docent op de bewuste school naar een goede match. Soms wordt een Marokkaanse leerling bijvoorbeeld met opzet begeleid door een Marokkaanse student, maar dat hoeft niet.'

meidendingen

Een van die honderd HR-outreachpeercoaches is derdejaars small business & retail management Rabia Bouzain. Ze begeleidt twee scholieren op de CSG Calvijn.

Een van hen is de zestienjarige havo-scholiere Hilal. 'Hoe was je vakantie?', begint Rabia het gesprek luchtig. In een verder leeg leslokaal op het Calvijncollege hebben de twee na schooltijd afgesproken om bij te praten over de dagelijkse gang van zaken. 'Ik was ziek', antwoordt Hilal, die ondertussen druk graaiend in haar tot de nok toe volle handtas op zoek is naar haar agenda. 'Ziek tijdens je vakantie?' 'Ja, buikgriep, nogal balen dus.' Rabia knikt instemmend. Een keer per week spreekt ze met Hilal af om over haar schoolprestaties te praten. 'Maar behalve dat hebben we het ook over andere dingen, zoals haar thuisituatie', vertelt Rabia, 'of over meidendingen'.

Doordat outreachpeercoaches het met de scholieren niet alleen hebben over cijferlijsten en huiswerk wordt een band gecreëerd die zij niet zo snel met hun leraren hebben. 'Voor Hilal bijvoorbeeld heb ik echt een voorbeeldfunctie', vertelt Rabia. 'De eerste keer dat we elkaar ontmoetten, vond ze het bijvoorbeeld helemaal geweldig dat ik een hoofddoek draag. Vanwege haar Turkse achtergrond is dat belangrijk voor haar. We hebben ook veel dezelfde interesses, zoals mode, waardoor zij zich goed met mij kan identificeren.' Rabia is duidelijk over haar motivatie om als outreachpeercoach te werken. 'Zelf ben ik via het vbo opgeklommen naar het hbo, wat me veel moeite heeft gekost. Ik zou indertijd zelf ook graag iemand hebben gehad om me daarin te steunen. Ik denk dat dat mij veel zou hebben geholpen. Dat verschil maak ik nu dan ook graag voor een ander.'

Jvn/AvW

CORRECTIE EN AANVULLING

In het instituutportret van het Instituut voor Financieel Management (IFM) in *Profielen 57* is de rubriek *ingezoomd* weggevalen. Hieronder alsnog de tekst. In hetzelfde instituutportret stond ten onrechte vermeld dat IFM geen lectoraat heeft. IFM kent het lectoraat Enterprise Risk Management dat onder leiding staat van lector Delio Bearzatto. In de loop van 2008 zal IFM nog een lectoraat starten.

Hulp voor de voetbalclub

Een voetbalclub betekent meer dan een lekker potje voetballen. Er moet bijvoorbeeld ook een administratie gevoerd worden. Dat kan een struikelpunt zijn voor een vereniging. Floris Pronk, zelf voetballend bij Sparta en docent bij IFM, bedacht hier iets op. Waarom niet studenten van IFM inzetten om clubs te ondersteunen bij de administratie.

Hij legde contact met de KNVB, district West II, en dit resulteerde in een overeenkomst. De KNVB werft amateurclubs die ondersteuning kunnen gebruiken en IFM selecteert geschikte studenten voor de opdrachten die bij de clubs vandaan komen. Dit project maakt geen onderdeel uit van de verplichte stof. 'De studenten doen dit voor studiepunten die ze anders via een ander project gekregen hadden', vertelt Marius Engelsman, hoofd

bureau externe betrekkingen. 'Werken in de praktijk is leerzaam. Het is voor het echie. Naast de kennis die nodig is om de opdracht goed uit te voeren, hebben ze ook communicatieve vaardigheden nodig en moeten ze resultaten kunnen presenteren.' De opdrachten variëren van het opstellen van de jaarstukken tot het bekijken van de eco-tax. Iedere onderwijsperiode dragen twaalf à vijftien clubs een opdracht aan die uitgevoerd wordt door groepjes van twee tot drie studenten. 'En het is echt niet zo dat alleen de actieve voetballers voor deze opdracht kiezen. Er zijn ook meisjes die aan de slag gaan voor een voetbalclub', aldus Engelsman.

MG

Uitkomst exitinterviews 'Inwerken nieuwe medewerkers moet beter'

- aanzienlijke uitstroom personeel in zomer 2007
- 30 procent van de vrijwillige vertrekkers voelde zich niet thuis op HR
- ontevredenheid over begeleiding en management

Van de vijftig medewerkers die halverwege vorig jaar op eigen verzoek de hogeschool vaarwel zegden, gaven er tien aan dat ze mogelijk niet waren vertrokken als ze op de werkvloer beter waren begeleid. Dertien van de vrijwillige vertrekkers vertelden de onderzoekers bovendien over hun ontevredenheid over het management. Het inwerk-

programma moet dan ook beter, concludeert de dienst p&o in zijn onderzoek. Binnen een maand na indiensttreding moet er een planningsgesprek plaatsvinden met de nieuweling, beveelt p&o daarom aan. In dat gesprek komen het inwerktraject en de te verwachten prestaties van de medewerker aan de orde. Om de vertrekkenden beter in beeld te krijgen houdt p&o daarnaast, sinds januari, exitinterviews met alle medewerkers die vrijwillig vertrekken.

P&o wil dat de diensten en instituten zich meer bewust zijn van mogelijke vertrekredenen en voerde daarom een onderzoek uit over de periode juni tot en met september 2007. De uitstroom was toen 'aanzienlijk'. In totaal verlieten 165 personen de HR, 115 daarvan moesten weg. Deze 115 medewerkers waren volgens het management aangesteld voor tijdelijke taken, bleken niet geschikt voor de functie of pasten niet in het team. P&o noemt het gezien de groei van de HR 'vreemd dat zoveel managers ervoor kiezen tijdelijke medewerkers te laten uitstromen'.

De instituten waar veel personeel moest vertrekken, moeten in de ogen van p&o beter nadenken hoe zij omgaan met de inzet van medewerkers voor projecten en tijdelijke werkzaamheden. Bij de vrijwillige vertrekkers

speelde in dertig procent van de gevallen mee dat ze zich in de organisatie niet thuis voelden. Twintig procent kon elders een betere baan krijgen en enkele andere vertrekredenen waren de reistijd en zagezegd ook de ontevredenheid over de begeleiding. Onvrede over de arbeidsvoorwaarden bleek voor medewerkers geen reden om de HR achter zich te laten. Toch zal p&o binnenkort een voorstel doen om de arbeidsvoorwaarden te verbeteren. Er moet worden gestreefd naar maatwerk, vindt men.

JvN

Instituutspportret

Auteur: Mirjam Goudswaard i.s.m. IMO Illustratie: Marco Faasen

Instituut voor Managementopleidingen (IMO)

Wegens succes gereorganiseerd! Met ingang van dit collegejaar telt de Hogeschool Rotterdam elf instituten in plaats van zeventien clusters. De forse groei van de studentenpopulatie vroeg om deze organisatieverandering. In elk nummer van *Profielen* een portret en 'demografische' schets van een nieuw instituut. Ditmaal: IMO.

Wijnhaven
Wijnhaven 107
3011 WN Rotterdam
Telefoon (010) 794 80 10
Fax (010) 794 80 33

Bedrijfsbureau
Wijnhaven 107, eerste verdieping: ma/vr 8.30-12.15 en 13.00-17.30 uur

Vertrouwenspersonen
Aad van der Star en Liesbeth van der Geest

✓ **Alumni-activiteiten**
Alumnivereniging p&a alumnipa.hro.nl
Alumnivereniging Reverso www.reverso.nu

✓ **Studieverenigingen**
Ares, studievereniging voor vastgoed en makelaardij. www.aresrotterdam.nl
Yeba www.yeba.nl

✓ **Nieuwsbrief**
Voor studenten en medewerkers per opleiding

✗ **Instituutsprijs**

Directie

Elk instituut kent een tweekoppige directie, bestaande uit een voorzitter en een lid.

Herman Soppe, voorzitter
Sinds 1990 werkt Herman Soppe als zelfstandig interim-manager vanuit Interim-management Soppe. Zo is hij in 2004 bij de Hogeschool Rotterdam terechtgekomen als interim-directeur bij het cluster RISO. Na de reorganisatie maakte hij de overstap naar het Instituut voor Managementopleidingen. Voordat Soppe zich vestigde als interim-manager vervulde hij diverse functies bij de Universiteit Utrecht.

Momenteel neemt **Ellen Lems** de functie van voorzitter waar vanwege ziekte van Herman Soppe. Zij heeft ruime ervaring in het onderwijs. Eerder werkte zij (onder andere) als directeur bij Hogeschool Utrecht, INHOLLAND-SOSA, ROC Amsterdam en het ROC Da Vinci College Dordrecht.

Lid
Vacant

Bacheloropleidingen

- management, economie en recht (MER)
- personeel en arbeid
- vastgoed en makelaardij

Lectoraat

Geen

Bekende vakgenoten

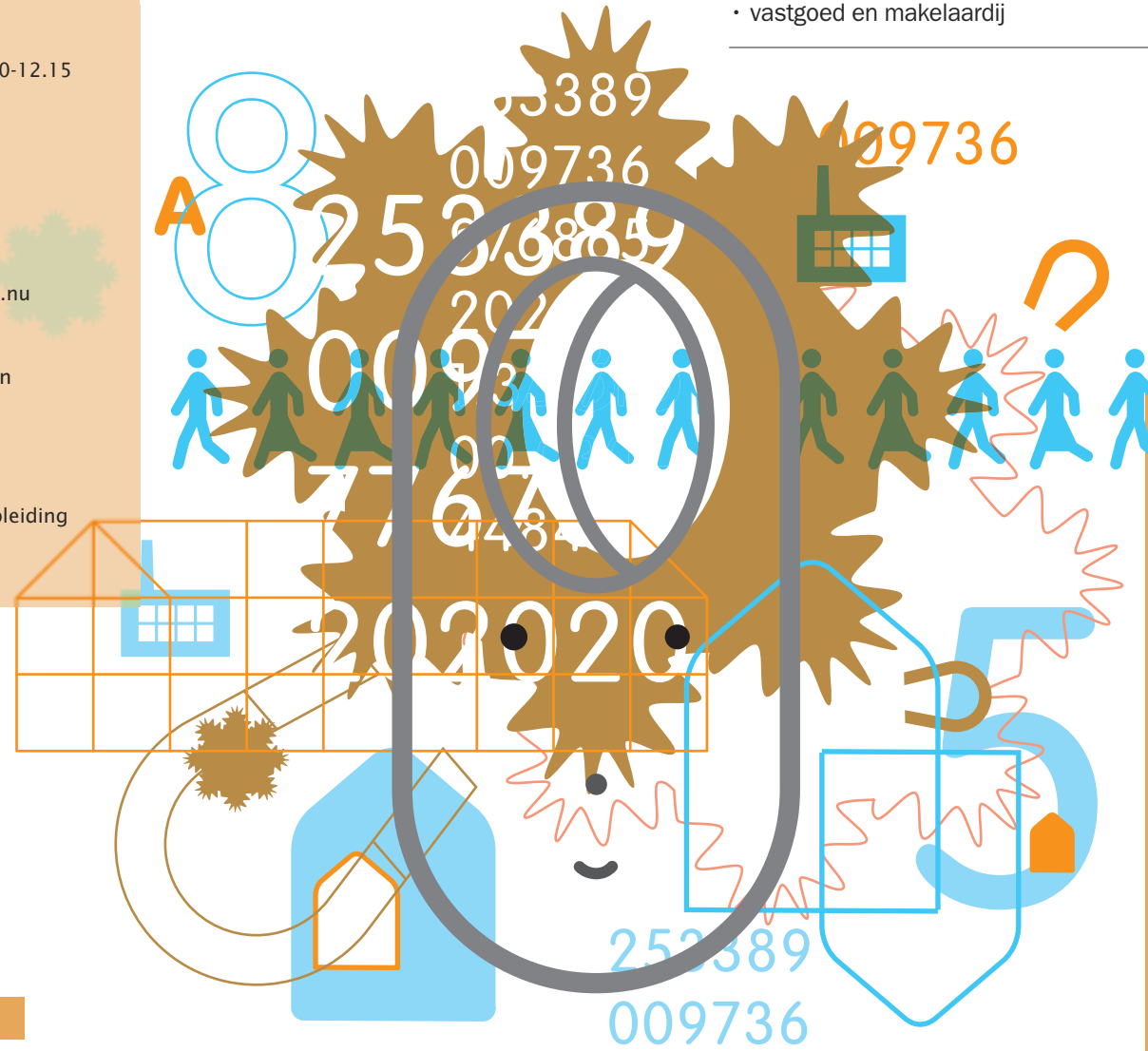
Cor van Zadelhoff
Cor van Zadelhoff is de meest bekende Nederlandse bedrijfsmakelaar en vastgoed-handelaar. Hij studeerde economie en richtte in 1968 Zadelhoff Makelaars op. Eind jaren zestig raakten beleggers steeds meer geïnteresseerd in bedrijfsmatig vastgoed. Van Zadelhoff was de eerste makelaar in Nederland die zich specialiseerde in bemiddeling en advies op dit gebied. Zijn bedrijf ging in 1990 verder in een samenwerkingsverband onder de naam DTZ Zadelhoff en heeft nu kantoren in veertig landen. Van Zadelhoff zelf zit inmiddels niet meer in het bestuur, maar heeft nog wel een adviserende rol.

Juhani Ilmarinen
Hoe houd je werknemers in een vergrijzende samenleving lang en fit aan het werk? De Finse professor Juhani Ilmarinen ontwikkelde met deze vraag in het achterhoofd de workability-index, een instrument om te bepalen hoe je werknemers gezond en gemotiveerd houdt tot aan het pensioen. Met behulp van vragenlijsten wordt iemands arbeidsvermogen bepaald en kunnen werkzaamheden van met name de oudere werknemer naar zijn kunnen en persoonlijke waarden aangepast worden. Ilmarinen is directeur van het Finnish Institute of Occupational Health.

Ingezoomd

Wonen in de haven

In de Duitse havenstad Hamburg is het al een succes: wonen in de haven. Woonbron, een grote wooncorporatie in regio Rijnmond, ziet in Rotterdam ook mogelijkheden. Daarom vertrekken vastgoed en makelaardijstudenten op 24 april voor een driedaagse studiereis naar Hamburg en Bremen. Het is de bedoeling dat ze tijdens deze reis inspiratie opdoen en achteraf de mogelijkheden in kaart brengen voor het project Stadshavens van Woonbron, dat samen met de Hogeschool Rotterdam de reis grotendeels financiert. 'Maar het wordt geen snoepreisje', vertelt Sander van der Geest, docent bij de opleiding. 'Contact met mensen uit het bedrijfsleven en de lokale overheid, gast-colleges op de universiteit van Bremen en een bezoek aan het havengebied zijn onderdeel van het programma. Voor de studenten is het een mooie kans om internationale ervaring op te doen en rond te kijken in het Waterfrontgebied, waar wonen mogelijk gemaakt is in een oud havengebied, een unieke locatie.' Met dit bezoek legt de opleiding ook de basis voor een structurele uitwisseling met Duitse bedrijven en de universiteit van Bremen. De organisatie van de studiereis is in handen van de studievereniging Ares.

Studentenaantallen door de jaren

Studenten, docenten & medewerkers in getal

peildatum 1 maart 2008

Bedrijfshulpverleners gezocht

‘VEILIGHEID MAG GEEN TWEEDE PRIORITEIT ZIJN’

Veiligheid is belangrijk, ook binnen de Hogeschool Rotterdam (HR). Ondanks alle veiligheidsmaatregelen bestaat er altijd de kans dat er iets misgaat. In zo'n geval van nood dient een bedrijfshulpverlener eerste hulp te verlenen tot ambulancepersoneel of brandweer aanwezig is. De HR werft op dit moment nieuwe bedrijfshulpverleners.

‘Vanwege het welzijn en de veiligheid van personeel en studenten is het erg belangrijk dat er genoeg bedrijfshulpverleners in dienst zijn’, vertelt Jacqueline Quartel, arbo-adviseur aan de HR: ‘Ondanks dat het hier stikt van de groene nooduitgangbordjes blijkt bijvoorbeeld dat mensen toch

altijd de neiging hebben via de hoofduitgang naar buiten te gaan in geval van brand. Dit kan voor opstoppingen zorgen. Met voldoende bedrijfshulpverleners kun je dit soort problemen tijdens een ontruiming voorkomen.’ In principe kan iedereen die in dienst is bij de HR een opleiding tot bedrijfshulpverlener volgen. ‘Zo'n opleiding duurt twee dagen’,

legt Quartel uit: ‘Op dag één leren de deelnemers eerste hulp toe te passen, dag twee staat in het teken van brandbestrijding en ontruiming. Aan de cursus zijn ook toetsen gebonden, zowel een theoretisch als een praktijk-examen, maar eigenlijk vormen die nooit een struikelblok.’

Toch wordt het nut van bedrijfshulpverlening niet altijd door iedereen ingezien. Veiligheid is nog te vaak een ondergeschoven kindje, stelt Quartel dan ook. ‘En niet alleen hier op de HR, maar overal in Nederland. Eens in de zoveel tijd gebeurt er iets ernstigs waardoor iedereen in rep en roer is, denk bijvoorbeeld aan de nieuwjaarsbrand in Volendam of de Schipholbrand. De bestaande maatregelen worden dan aangescherpt, maar na verloop van tijd zwakt de naleving van deze maatregelen weer af. Terwijl de veiligheid van personeel en studenten

Foto: Leven Willemsse

toch echt geen tweede prioriteit zou moeten zijn.’

AvW

Medewerkers die geïnteresseerd zijn in de opleiding bedrijfshulpverlening kunnen contact opnemen met het hoofd van de interne dienst van hun locatie.

Henk van Lienden is al ruim vijf jaar bedrijfshulpverlener aan de Hogeschool Rotterdam (HR), ‘en daarvoor was ik al op andere manieren met hulpverlening bezig’, vertelt de beheerder van de readershop van locatie Museumpark. ‘EHBO is een hobby

Bedrijfshulpverlener Henk van Lienden EHBO als hobby

van me. Ik oefen bij een vereniging in Vlaardingen en heb met die vereniging ook aan wedstrijd-EHBO gedaan. Moesten we in teamverband binnen twaalf minuten een fictief slachtoffer zo goed mogelijk helpen. Daar hebben we regelmatig prijzen mee gewonnen. Ook speel ik soms een LOTUS-slachtoffer (Landelijke Opleiding Tot Uitbeelding van Slachtoffers – red.). Dat wil zeggen dat ik bij rampenoefeningen voor hulpdiensten een slachtoffer speel. Bijvoorbeeld iemand in shocktoestand of met een gebroken been. Verder ga ik binnenkort een opleiding volgen voor instructeur eerste hulp. Ik ben dan bevoegd

om EH-lessen te geven voor de bedrijfshulpverlening. Als ik de kans krijg op de hogeschool, zou ik het niveau van de bedrijfshulpverleners willen opkrikken zodat ze niet alleen in levensbedreigende situaties weten wat ze te doen staat, maar ook een verbandje om een vinger kunnen leggen. Ik hoor hier veel enthousiaste reacties over van andere bedrijfshulpverleners. Natuurlijk zal niet iedereen extra tijd in zijn eerste-hulp-vaardigheden willen steken, maar als de helft van de huidige hulpverleners meer zou kunnen dan het minimaal vereiste zou dat al geweldig zijn.’

AvW

Aanbesteding nieuw cateringcontract Kantineassortiment wordt duurzamer, gezonder en multicultureler

- contract met Albron loopt af op 1 augustus
- Albron, Avenance, Sodexho en Eurest dingen mee naar nieuw contract
- nieuw aanbod moet duurzaam, gezond en multicultureel zijn

Of Albron op de HR ook na de zomer voor de inwendige mens zal zorgen, is de vraag. Op 1 augustus loopt het contract tussen de hogeschool en de cateraar af. Voor de nieuwe aanbesteding hebben zich inmiddels meerdere bedrijven gemeld; Albron, maar ook concu-

renten als Avenance, Sodexho en Eurest. Ondanks de Europese aanbesteding is de kans nihil dat zich ook nog buitenlandse cateraars aandienen. ‘We volgen bij deze aanbesteding het lichte Europese regime waarbij we zelf een shortlist mogen maken. Daarbij is catering sterk nationaal georganiseerd en staat in ons eisenpakket dat de cateringmedewerkers

Nederlands moeten spreken’, verklaart Bas van den Bogerd, de interim-medewerker die zich namens de facilitaire dienst onder andere met het cateringcontract bezighoudt.

De patat-, frikadel- en cola-consumerende student hoeft niet te vrezen: Als de vraag er is, zal fastfood verkrijgbaar blijven in de kantines. Maar meer en meer zal het aanbod zijn gericht op duurzaamheid, gezondheid en multiculturaliteit. De uitwerking daarvan staat niet in detail op papier, maar de HR verwacht van de bedrijven dat ze zich nadrukkelijk met deze onderwerpen bezig-

houden. Van den Bogerd: ‘We willen dat ze klantgericht zijn en zich proactief opstellen. Dus dat ze bijvoorbeeld suggesties doen over hoe ze omgaan met het energieverbruik en met verpakkingen. En dat ze experimenteren met het aanbieden van bijvoorbeeld Turkse en Marokkaanse maaltijden. Ook met halal-voedsel kan meer dan nu gebeurt. Zo is er

op de Haagse Hogeschool een aparte halal-counter en een aparte vriezer.’ Het assortiment van de bewuste producten wordt overigens wel weer bijgesteld in het geval de vraag ernaar tegenvalt, aldus Van den Bogerd.

Bij de aanbesteding houdt de facilitaire dienst rekening met wensen van de klant zoals die naar voren kwamen uit het vorig jaar gehouden klanttevredenheids-onderzoek. Pijnpunten waren de wachttijden bij de kassa, niet opgeruimde kantine tafels en de hoge prijzen. Van den Bogerd over dat laatste: ‘Het basispakket van artikelen met lage prijzen handhaven we, maar bij de luxe artikelen heb je altijd de afweging tussen een redelijke prijs en een prijs waarbij de cateraar zijn eigen broek kan ophouden. Bij de uiteindelijke selectie is voor ons de prijs aan de kassa in elk geval één van de belangrijkste criteria.’

JvN

Illustratie: Hanneke Pleyte

LESJE LOBBYEN

foto: Levlén Willemsse

Charlotte van Dijk, tweedejaars verpleegkunde, maakt sinds kort deel van uit van de centrale medezeggenschapsraad (cmr) van de Hogeschool Rotterdam. Maar wat is de cmr eigenlijk? Wat heb je eraan? De redactie van Profielen volgt Charlotte om daar achter te komen.

Wat: Kennisdag 2008, van het ISO in Utrecht
Voor wie: Hbo- en wo-studenten die in een medezeggenschapsraad zitten
Opvallend: Zelfs hier heeft het smurfenvirus toegeslagen

Lobbyen kun je leren, moet het ISO (Interstedelijk Studentenoverleg) hebben gedacht. Tijdens de Kennisdag 2008 koos Charlotte voor de workshop waar ze in de huid moest kruipen van een lobbyende collegebestuurder van een universiteit. 'Iedereen kreeg bij het spel een rol en het was de bedoeling dat je deeltjes met elkaar maakte om achter informatie te komen', vertelt Charlotte

die in haar rol als collegebestuurder weet dat de rechtenfaculteit niet wordt geaccrediteerd en daarom moet sluiten. Ook is het de collegebestuurder bekend dat de collegevoorzitter op kosten van de universiteit een auto voor zijn vrouw heeft gekocht. Charlotte: 'Ik moest ervoor zorgen dat de voorzitter – mijn collega – zou aanblijven en daarnaast wilde ik een nummertje maken met 'student 2'. Beide doelen bleken erg moeilijk, ik heb er niet een kunnen bereiken. Hoewel dat nummertje met die student bijna was gelukt, maar toen moesten we helaas stoppen...' Bepaalde lobbytechnieken denkt Charlotte, in dit geval in het echte leven als cmr-lid, zeker te gaan

gebruiken. 'Vorige week hadden we een pittige vergadering met het college van bestuur over 'Intensief en attractief onderwijs'. Daar gaan we de volgende vergadering weer over praten en dan zal ik het geleerde in de praktijk proberen te brengen. Ik heb onder andere geleerd dat het belangrijk is om goed te bekijken welke informatie je meteen geeft en welke je beter nog even voor je kunt houden, zodat je nog een troef over hebt.' De ISO-bijeenkomst was niet alleen maar leerzaam. Charlotte: 'Na de workshops volgde de borrel. Erg gezellig, ik ben tot het einde gebleven. Toen een groep uit Enschede ook nog uit eten ging, ben ik gezellig meegegaan. Collega-studenten denken vaak dat het er bij de cmr en het ISO alleen maar serieus aan toe gaat, maar dat is niet zo. Tijdens de lunch op de Kennisdag had ik bijvoorbeeld geregeld (over lobbyen gesproken..., red.) dat iedereen volgende week zijn smurfen meeneemt om met mij te ruilen. Het bestuur kon hier erg om lachen; met voorzitter Bastiaan heb ik al geruild. Ik kreeg baby-smurf van hem, haha!'

JvN

Check www.profielen.hro.nl om Charlotte te volgen.

foto: Levlén Willemsse

Sport en smoesjes

Ik beken. Ik zoek al twee jaar (!) lang een goed moment om weer eens te gaan beginnen bij een sportschool, maar elke keer heb ik tal van smoesjes om niet te gaan. Aan het begin van dit schooljaar stond ik dan toch eindelijk op het punt om een abonnement te nemen, maar eerst wilde ik afwachten hoe mijn stage beviel. Zou ik wel genoeg tijd en energie overhouden om daarnaast nog te gaan sporten? Toen na een paar maanden bleek dat sport en stage best te combineren zijn, kreeg de vriendin met wie ik deze dappere beslissing zou nemen plotseling bronchitis, waardoor sporten natuurlijk veel minder prioriteit kreeg. Uiteindelijk werd het januari en vond ik het zo cliché om dán ineens, tegelijk met half Nederland, te gaan sporten. Ondertussen is mijn vriendin al wel lid geworden en moet ik er ook aan geloven. Vorige week trok ik mijn sportbroek uit de kast en warempel, ik paste hem nog. Ik belde mijn vriendin op om te vertellen dat ik haar die avond zou vergezellen naar de fitness maar toen ik uit het raam keek, regende het pijpenstelen. Ajj, ik ga toch niet op mijn vrije avond vrijwillig door de regen fietsen?! Als ik me dan toch ga opgeven, maakt het niet uit of ik dat vandaag of volgende week doe, toch? Het is nooit te laat voor goede voornemens. Morgen ga ik écht!

Inge van der Wel (19) is derdejaars sociaal pedagogische hulpverlening

Inge van der Wel (19)

Innovatieplatform: ONDERWIJSDOELSTELLINGEN ONDER DRUK

- snel onderhoud vereist voor alle sectoren van het onderwijs
- veel mbo'ers lopen vast in het hbo
- te weinig afgestudeerden in de bèta- en techniekhoek

De eerste jaarlijkse 'foto' van de kennisinvesteringsagenda waarmee het Innovatieplatform in 2006 zijn ambities verwoordde, geeft een weinig rooskleurig beeld van het Nederlandse onderwijs. Drie vooraanstaande leden van het platform – bestuursvoorzitter Gerard Kleisterlee van Philips, SER-voorzitter Alexander Rinnooy Kan en fysicus Robbert Dijkgraaf, binnenkort president van de KNAW – kondigden de tussenrapportage in september aan. Aandachtspunten die versloffen zouden een rode of gele kaart krijgen.

De voetbalterminologie is ingeruild voor een verkeerslichtenmodel: rood staat voor 'grote problemen', oranje staat voor 'aandacht vereist' en groen betekent dat het aandachtspunt 'op niveau' is. Die laatste indicatie ontbreekt in het onderwijs. In alle sectoren, van basisonderwijs tot levenlang leren, is snel onderhoud gewenst. Bepaalde ambities – vijftig procent van de beroepsopleiding hoogopgeleid, 22 duizend afgestudeerde academici in de bèta- en techniekhoek – worden op grond van de huidige ontwikkelingen al onhaalbaar geacht. Meer succes heeft het hoger onderwijs met het binnenhalen van studenten uit het mbo.

Volgens de meest recente cijfers stroomt vijftig procent van de beste mbo'ers door naar het hoger onderwijs. Dat moet zestig procent worden in 2016. Desondanks is het Innovatieplatform niet tevreden. 'In de praktijk blijkt dat deze studenten het niet halen op de hogeschool', aldus Alexander Rinnooy Kan. Desgevraagd gaf hij toe dat een hogere mbo-instroom misschien geen goede indicator is. 'Op het moment dat dit doel wordt gehaald en het merendeel van de mbo'ers in het hbo afhaakt, houd je jezelf voor de gek.' Overigens is het niet alleen kommer en kwel volgens het Innovatieplatform: de kennisbasis in het hoger onderwijs is goed, het aantal wetenschappelijke artikelen is op peil en ze worden bovendien veel geciteerd. Ook is er een goede samenwerking tussen innovatieve bedrijven. Meer zorgen zijn er over de publieke investeringen in

onderzoek en ontwikkeling: Nederland steekt daar – uitgedrukt als percentage van het bruto binnenlands product – slechts 0,73 procent van haar totale inkomsten in. Tweehonderdste minder dan toen het Innovatieplatform haar agenda in 2006 ontvouwde. Toen werd bepaald dat de rijksuitgaven op dit gebied naar één procent moeten worden getild. De woordvoerders van het Innovatieplatform beseffen dat het zittende kabinet pas een jaar onderweg is en er nog een hoop gaat gebeuren. Plasterks miljard voor de leraren is bijvoorbeeld nog niet in de 'foto' meegenomen. 'Daarom is het belangrijk dat we juist nu een helder signaal afgeven', aldus Rinnooy Kan. 'Nu kan de regering nog volop bijsturen.'

HOP/TdO

Minister Vogelaar bij start Leren Bouwen

Op 13 maart vond de start plaats van het project Leren Bouwen. Minister Vogelaar drukte haar hand in een bak specie om de start op symbolische wijze te bekrachtigen. Verder liet ze zich door studenten rondleiden in de twee panden aan de Beijerlandsestraat 11 en de

Beukelaarsstraat 82 die opgeknapt worden en sprak ze met mbo-studenten van ROC Zadkine over het praktijkwerk. 'Het is goed dat studenten van mbo en hbo samenwerken. Het kan de doorstroom verbeteren. Als hierdoor één student na het mbo doorstudeert aan

het hbo is er al winst gemaakt', benadrukte de minister. Tijdens de bijeenkomst legden de verschillende partijen, de Hogeschool Rotterdam, ROC Zadkine, de gemeente Rotterdam, Advin en Dura Vermeer, zich vast voor een periode van drie jaar. In deze periode zullen verschillende panden in de hotspotgebieden op Rotterdam-Zuid worden opgeknapt. Studenten van de hogeschool doen het voorwerk, zoals bouwtekeningen maken, vergunningen regelen en dergelijke. Zadkine-studenten voeren vervolgens de verbouwingswerkzaamheden uit. Om deel te kunnen uitmaken van het projectteam moeten de studenten solliciteren. Bij de mbo-studenten worden bovendien de ouders op de hoogte gesteld, zodat zij

weten dat hun kind iedere ochtend verwacht wordt bij het te verbouwen pand in plaats van op school. Beijerlandsestraat 13 werd in 2006 op soortgelijke wijze verbouwd en geldt als pilot voor de huidige samenwerking. In de Beijerlandsestraat 13 werden twee woningen gerealiseerd met als doel een nieuw soort bewoners aan te trekken voor de wijk. Dat is niet gelukt, want de panden zijn tot nu toe niet verkocht. Naar verwachting gebeurt dit nog wel, nu ook andere delen van de buurt zijn opgeknapt. De eerste twee panden van het project Leren Bouwen worden naar verwachting in juli 2008 opgeleverd.

MG

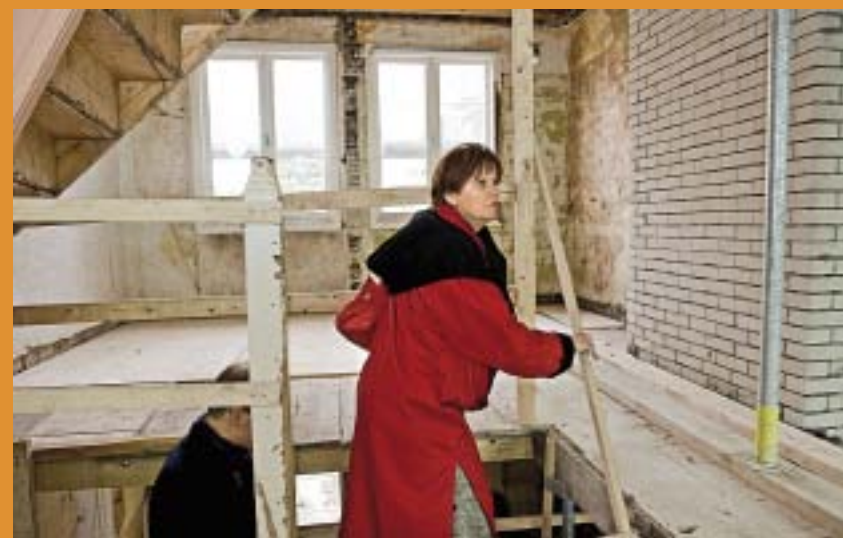

foto: Ronald van der Heerik

De gevolgen van de onderwijsvernieuwingen die de commissie-Dijsselbloem in het rapport *Tijd voor onderwijs* onder de loep heeft genomen, zijn voor het onderwijs, de politiek en de generatie die te weinig heeft geleerd. Maar ook de lerarenopleiding krijgt de rekening gepresenteerd. *Profielen* peilde de reacties binnen de HR.

Lerarenopleiding:

‘Wij zijn geen adepten van het nieuwe leren’

Toen de commissie-Dijsselbloem eind februari een snoeihard oordeel velde over de onderwijsvernieuwingen van de laatste vijftien jaar kon het hbo van gepaste afstand veilig toekijken. De hervormingen hadden immers betrekking op het voortgezet onderwijs. Alleen één hbo-opleiding bleef niet buiten schot van de commissie-Dijsselbloem en de publieke opinie: de lerarenopleiding. Dijsselbloem plaatste kritische kanttekeningen bij de lerarenopleidingen en de daaraan verbonden lectoraten, vooral naar aanleiding van een onderzoek van de Onderwijsraad naar de aandacht voor vakinhoud bij de tweedegraads lerarenopleidingen. Studiegidsen van de afgelopen 25 jaar werden bekeken en daaruit concludeerde de raad – met de nodige voorzichtigheid in verband met mogelijke meetfouten – dat de aandacht voor vakinhoud in een periode van 25 jaar is afgenomen van tachtig naar veertig procent. De vrijgekomen ruimte werd ingevuld met meer didactiek. Die balans tussen vakinhoud en didactiek moet hersteld worden, aldus de commissie-Dijsselbloem. Ook pleit zij voor forse investeringen in de opleiding en bijscholing van docenten, én door de overheid vastgestelde curricula en centrale examinering, een voor het hbo zeer ongebruikelijke inmenging.

Maar de lerarenopleiding stond niet alleen in de aandacht van de commissie-Dijsselbloem. Tamelijk onverwacht werd zij na het verschijnen van het rapport ook op één hoop gegooid met zogenaamde ‘adepten van het nieuwe leren’: de onderwijsadviesbureaus die dit concept binnen het onderwijs aan de man hadden gebracht. Zo schreef publicist en historicus Jan Blokker jr. in *NRC Handelsblad* van 14 februari: ‘Het herstel zou moeten beginnen met de aanpak van onderwijsadviesbureaus en vooral ook van de lerarenopleidingen die geheel zijn overgenomen door adepten van het ‘nieuwe leren’. Wanneer die instituten niet hervormd worden, zal het rapport van de commissie-Dijsselbloem geen effect hebben.’

boosdoeners

Is onze lerarenopleiding inderdaad een adept van het nieuwe leren, zoals Blokker jr. stelt? ‘Nee’, zegt directeur Hans van der Moolen van het IvL (Instituut voor Lerarenopleidingen) van de Hogeschool Rotterdam. ‘Nee’, zegt ook Aad Monquil, docent wiskunde en lid van de imr (instituuksmedezeggenschapsraad) van het IvL. ‘Dat wij een soort wegbereider van het nieuwe leren zouden zijn, is écht onzin.’ Het driewerf ‘nee’ komt van Jan Streumer, lector van de aan de IvL verbonden kenniskring Versterking Beroepsonderwijs. Niet alleen is er het verwijt van Blokker jr., ook worden de lectoraten in het rapport-Dijsselbloem expliciet in verband gebracht met het nieuwe leren. Veel ‘activiteit ter initiatie van het nieuwe leren wordt gevonden in de recente ontwikkelingen rond het oprichten van kenniskringen en lectoren bij de lerarenopleidingen aan de hogescholen’, zo stelt het rapport. Streumer: ‘Behoren wij nu ineens tot de boosdoeners? Ik voel me

totaal niet aangesproken. Wij houden ons bezig met de vraag hoe je het beste leraren kunt opleiden in plaats van dat we achter het nieuwe leren aanlopen.’

Toch zijn er ook minder hartstochtelijke nee’s te horen op het IvL, zoals dat van Karen van der Worp, onderwijskundige en lid van de expertgroep beroepsvoorbereiding. ‘In de opleiding is er een tweedeling die ik overigens niet wenselijk vind. Er zijn de reguliere vakken die zowel vakgericht als beroepsvoorbereidend zijn. Daarnaast hebben we stage, studieloopbaancoaching (slc) en helpdesk. Met name in slc en de stage zijn elementen van het nieuwe leren terug te vinden. Studenten doorlopen een cyclus: Ze bedenken hun eigen leervraag, formuleren een leerwerkplan, voeren dit uit en reflecteren hierop. Daaruit volgt dan weer een leervraag. Althans, dat was in theorie: We merkten dat eerstejaars studenten niet goed konden omgaan met de, ogenschijnlijk, vrijheid die daarmee gepaard gaat. Nu hebben we stageactiviteiten geformuleerd waaruit studenten kunnen kiezen. Zo is er meer houvast en ontstaat er, gek genoeg, meer ruimte om te leren in en van de praktijk.’

Leren de toekomstige leraren daarmee zelf ook overdragers te worden van het nieuwe leren? ‘Nee, dat niet direct’, stelt Van der Worp. ‘We besteden wel aandacht aan het leren begeleiden van projecten of het sturen van leervragen, maar studenten moeten ook gewoon een les of practicum leren voorbereiden en uitvoeren of een toets ontwerpen en nakijken.’

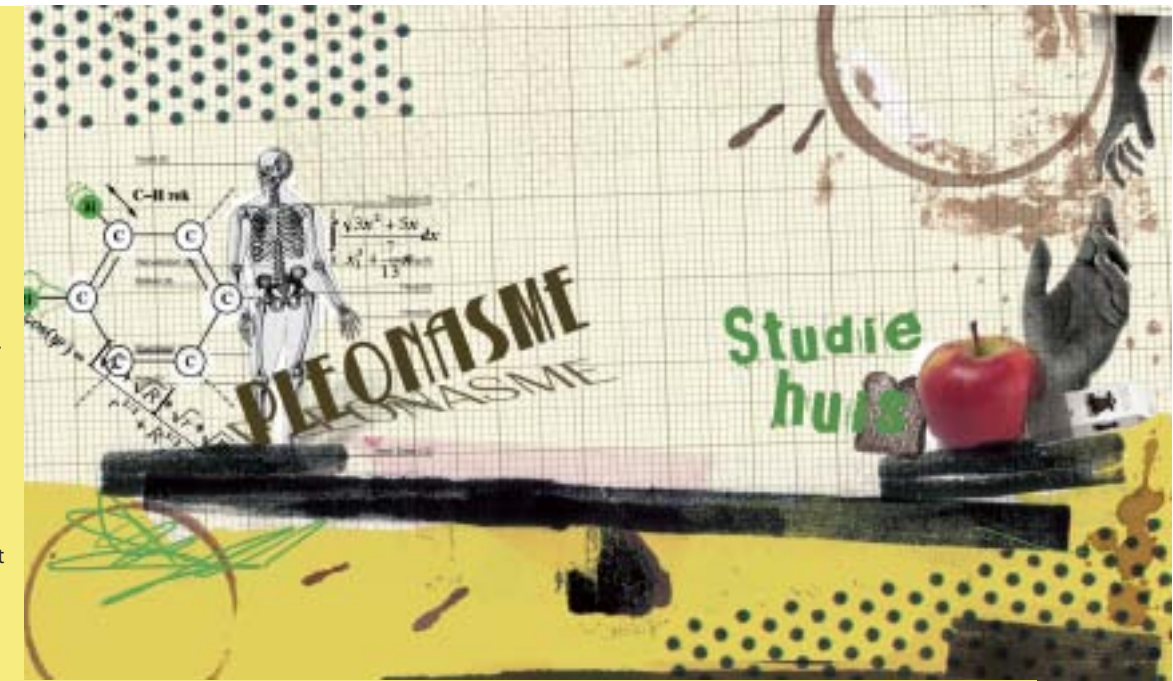
Ook Van der Moolen en Monquil moet nog iets van het hart. ‘Er wordt een karikatuur gemaakt van het nieuwe leren. Vergeet niet dat het nieuwe leren niet voor niks is ontstaan. Er was een enorme demotivatie onder leerlingen.

Leren van ervaringen wordt door leerlingen vaak als nuttig ervaren en het koppelen van leerstof aan praktijkervaring kán het leerrendement verhogen. Het moet alleen niet de enige werkvorm in de klas zijn.’

verschaalde kennisbasis

Een ferme ontkenning of een genuanceerder ‘nee’, terecht vindt de lerarenopleiding Blokkers ‘losse flodder met een zuurgraad waar je u tegen zegt’ (Van der Moolen) in ieder geval niet. Toch is men bij de opleiding wel gewend aan kritiek. Wie zich professioneel met kinderen bemoeit, wordt gevolgd door miljoenen kritische ogen. Maar met de verschijning van het rapport-Dijsselbloem en aantijgingen zoals die van Blokker jr., is er meer aan de hand. ‘We moeten constateren dat er een toenemende belangstelling en sturing vanuit de overheid is’, aldus Van der Moolen. ‘Dat de commissie voorstelt om curricula en examinering landelijk vast te stellen, vind ik nogal wat. Een dergelijke overheidsbemoeienis is heel ongewoon in het hbo. Ook zal de herwaardering voor kennis en vakkennis misschien consequenties gaan hebben voor de kennisgestuurde lijn uit het ROM (Rotterdams Onderwijsmodel).’

Ook bij de HR verschoof de afgelopen 25 jaar de aandacht voor vakinhoud in het curriculum. Van der Moolen: ‘Het beeld dat het rapport van de Onderwijsraad oproept, is terecht als je kijkt naar *pure* vakinhoud. Maar ook bij de stage krijg je vakinhoudelijke scholing. Als we dat deel wel zouden meetellen, klopt het beeld van de Onderwijsraad weer niet.’ Maar voor alle betrokkenen die *Profielen* sprak, staat buiten kijf dat studenten minder weten. De conclusie van de commissie-Dijsselbloem dat de gedeelde kennisbasis is afgenomen, kan dan ook alleen maar onderschreven worden. Wiskundedocent Monquil: ‘Studenten die hier binnenkomen, hebben te weinig bagage. De kleine minderheid mboërs die bij ons wiskunde komt studeren, redt het bijna nooit, op een enkeling na die een technisch mbo-diploma heeft. Maar ook havisten hebben onvoldoende algebravaardigheden. Vervolgens heeft op de lerarenopleiding zelf een verschuiving plaatsgevonden die ten koste is gegaan van vakinhoud. In 2000, vlak voordat ik hier kwam werken, was er net zo’n stap gezet met een nieuwe urentabel waarin meer onderwijstijd ging naar stage.’

uitstroomprofielen

En daar raakt Monquil een gevoelige snaar. De toename van het aantal stage-uren was namelijk ingegeven door een roep uit de praktijk. De lerarenopleiding krijgt opdracht op opdracht gestapeld, en daarmee wordt de druk erg zwaar. Van der Moolen: ‘Het voortgezet onderwijs heeft ons erop aangesproken dat we te theoretisch waren. Daarop hebben we gereageerd met meer aandacht voor stage en didactiek. We verzinnen dat niet allemaal zelf.’ ‘Vergeet ook niet dat de maatschappij de afgelopen 25 jaar een stuk complexer is geworden’, zegt lector Jan Streumer. ‘Het aantal zorgleerlingen is een paar keer over de kop gegaan, zeker in Rotterdam. Het is prachtig als een docent Nederlands uit Multatuli kan citeren, maar op een vmbo-school brengt het je nergens als je niet weet om te gaan met deze doelgroep kinderen.’ De lerarenopleiding ligt in spagaat, vindt Van der Moolen. ‘We leiden docenten op voor het laagste niveau vmbo, maar ook voor de onderbouw havo-vwo-gymnasium. De verschillen daartussen zijn heel groot. Ik onderschrijf wel dat we studenten die meer kennisgeoriënteerd zijn nu niet voldoende te bieden hebben.’ En daarom heeft de opleiding, nog voor het verschijnen van het rapport-Dijsselbloem, drie uitstroomprofielen ontworpen die vanaf volgend collegejaar van start gaan. Van der Moolen: ‘Daarmee krijgen onze studenten een brede bevoegdheid maar een smallere bekwaamheid. Er komt een zorgprofiel gericht op onderwijs voor vmbo kader en beroepsgericht, mbo 1 en 2, een profiel vakinhoudelijke vorming voor havo/vwo, en

een profiel beroeps/praktijkvorming met een combinatie van vakinhoud en beroepsvorming, bijvoorbeeld voor biologie op een groene school.’

Ook zijn de gezamenlijke lerarenopleidingen al twee jaar bezig met het ontwikkelen van een kennisbasis voor alle vakken. ‘Daarin leggen we vast wat een leraar onder de pet moet hebben. Voor een aantal vakken, zoals wiskunde, is dat proces al klaar. Voor andere vakken ronden we het dit jaar af. Er wordt hard gewerkt en veel gerealiseerd. Laat ons dat karwei afmaken, zou ik willen vragen, en niet – opnieuw onder politieke druk – veranderingen afdwingen zonder dat daar tijd en middelen tegenover staan. Dat zouden we na Dijsselbloem toch wel geleerd moeten hebben.’

Er staat een paard in de gang

Met zijn Wohnzimmer-bijeenkomsten maakte grafisch vormgever Martin Roedolf naam binnen de alternatieve partyscene van Rotterdam. *Second Culture* – een serie van dertien feesten – is de opvolger van *Wohnzimmer*. *Profielen* was aanwezig bij de eerste editie, een feest met twee paarden, een kampvuur in de tuin, buurtbewoners en dansende dertigers.

Het huis lijkt vanuit de tuin nog het meest op het decor van een moderne klucht. De achtergevel is goeddeels verdwenen waardoor je ongehinderd naar binnen kunt kijken. Linksboven is een kamer en rechtsboven een iets kleinere. Linksonder en rechtsonder zijn er nog twee. Eigenlijk zijn het twee huizen naast elkaar, maar doordat

op beide verdiepingen de tussenmuur is doorgebroken, zijn de huizen één geworden. Op de begane grond zijn nog een paar stukken achtergevel blijven staan, zodat je kunt zien waar 'vroeger' de ramen en deuren zaten. 'Vroeger' is overigens pas kort geleden. Hadden er toen stoeltjes in de tuin gestaan, dan zou de voorstelling er als volgt uitzien. In de grote kamer stond een dj-meubel, in de hoek een groezelige fauteuil met houten armleningen. Aan het plafond hing een vergane

geprojecteerd. Ook in de rechterkamer stond een *beamer*. Tegen de tussenmuur, op een matras, zat Martin Roedolf, organisator van het feest. Er stond ook een schaal nootjes op de boekenkast. Beneden was in de linkerkamer een bar gebouwd van gele bierkratten. Je kon er wijn, bier, sap en whisky kopen. In het kleine kamertje rechts lag alleen maar een berg hooi. Achter dit kamertje kon je nog net de stal zien. In de stal stonden twee grote, donkere paarden. Soms staken ze tegelijkertijd hun hoofd door de raamloze staldeuren aan de voorkant van het huis.

typisch gevalletje typecasting

Eveline Ketterings gaf in februari een feestje omdat ze het huis uit moest waarin ze twintig jaar had gewoond. Het historische pand aan de Matthenesserdijk in Delfshaven gaat waarschijnlijk tegen de vlakte of wordt grondig gerenoveerd. Martin Roedolf, een grafisch vormgever die er tien jaar jonger uitziet dan de 42 jaar die hij is, organiseerde op verzoek van Eveline een speciale avond. Het feest vormt voor Roedolf gelijk de aftrap van een nieuwe serie bijzondere feesten. *Second Culture*, noemt hij die. 'Sommige mensen lopen als contactgestoorden over straat. Zoals *hardcore gamers* die elkaar alleen maar online zien. Ze zouden

Second Culture, editie I

elkaar eens in het echt moeten ontmoeten.' Met 'moeten' bedoelt Martin Roedolf overigens niet dat mensen iets moeten, want 'er moet helemaal niets', maar: 'Je bent niet voor janlul in een lichaam geboren.' Binnen een kleine Rotterdamse *partyscene* is Martin Roedolf bekend geworden met zijn Wohnzimmer-bijeenkomsten. Deze huiskamerfeesten naar Duits voorbeeld kenmerkten zich door het prikkelende karakter van de omgeving en de vele soorten mensen die erop afkwamen. Ook hier is dat weer het geval. De buurtbewoners met hun kinderen mengen zich met Duitse studenten en dansende dertigers en de locatie is een typisch gevalletje typecasting. Alleen al die paarden. 'Toen ik hier voor het eerst kwam, was ik direct verliefd op de locatie', zegt Roedolf. Hij wil dertien feesten geven op verschillende locaties, maar hij heeft geen haast. Waar en wanneer ze zullen plaatsvinden, is dan ook nog volstrekt onbekend. Hij kondigt zijn feesten ook liever niet aan, zodat je het gevoel krijgt dat je deel uitmaakt van iets bijzonders.

dichtgespijkerd

Deze eerste aflevering was in ieder geval bijzonder. De huiselijke sfeer vermengd met de feest sfeer; discodansen op de eerste verdieping en rond het kampvuur in de tuin; een bar in de keuken en een paard in de gang. 'Ik wil werelden creëren', zegt Martin Roedolf over zijn eigen, tijdelijke Villa Kakelbont. Nu is het huis aan de voorkant dichtgespijkerd. Door de vele kieren en gaten in kozijnen en deuren giert de wind naar binnen, om aan de achterkant in een gevelloos gat te verdwijnen. Er hangen nog wat losse elektriciteitsdraden uit het plafond, verweerde posters aan de muur en een aantal trappen is uit het huis gesloopt. In het opberghok ligt nog steeds een stapel hooi, vermengd met paardenmist. Verder is het huis helemaal leeg. Op de voordeur hangt een briefje: 'De deurwaarder komt op donderdag 6 maart.' De voorstelling is afgelopen, op naar de volgende locatie.

www.martinroedolf.nl

HE HAS THE LOOKS...

...and the sound!

En dan hebben we het over Alain Clark natuurlijk. Hij scoorde zijn eerste hit in 2004 met zijn zelf geproduceerde single *Heerlijk*. Zijn teksten zijn direct, brutaal en Nederlandstalig. Althans, dat waren ze, want zijn tweede album *Live It Out* verscheen oktober vorig jaar geheel in het Engels. Daarop zingt hij een duet met zijn vader, soulzanger Dane Clark (Father & Friend), en met de single *This Ain't Gonna Work* scoorde hij een grote hit. Hij won eerder al een Zilveren Harp en vorig jaar kreeg hij de 3FM Megaward uitgereikt. Alain is behalve zanger en songwriter ook producer (o.a. van het debuutalbum van Boris en diverse nummers voor Ali B). Deze Haarlemse jongen is gezegend met 'een godvergeten soulstem'. Op 17 april is hij te zien in WaterFront. Natuurlijk krijg jij met je Studenten Uitpas korting. Trek die pas en betaal € 13,- i.p.v. € 15,-!

Alain Clark

WaterFront
Donderdag 17 april
Deur open: 19:30 uur
€ 13,- i.p.v. € 15,- met Studenten Uitpas
www.waterfront.nl

Wil jij nog meer korting? Vraag de gratis Studenten Uitpas van het Rotterdams Uitburo aan op www.studentenuitpas.nl

Zien en gezien worden *****

De zon schijnt, je hebt een nieuwe outfit en die mag gezien worden. Waar heb je de meeste kans op publiek? De flaneerkaart, die onderdeel uitmaakt van de tentoonstelling *Flaneren en chillen in Rotterdam*, biedt uitkomst. Een kekke outfit laat zich het best showen rondom de Pannekoekstraat, romantisch met je lief rondstruinen kan in het park bij de Euromast en je nieuwe zeiljack probeer je uit in de maritieme zone op de kades langs de Maas. Heb je weinig zin om te lopen, geen probleem, de kaart toont ook een route voor het cruisen in de auto. Radio aan, raampje open, arm naar buiten en toeren maar. Naast de flaneerkaart laat de expositie beelden zien van chillende en flanerende Rotterdammers. Een uitgebreide uitleg maakt duidelijk wat flaneren is en welke soorten flaneurs er zijn. Erg leerzaam. Netjes aangekleed over een verlaten weg lopen, is geen flaneren. Zonder publiek bestaat flaneren namelijk niet. En de flaneur loopt het liefst alleen, zodat hij voldoende aandacht heeft voor de omgeving en zich niet steeds op zijn gezelschap hoeft te richten. Zien en gezien worden, waar het bij flaneren allemaal om draait, is een oud verschijnsel dat in de 19e eeuw is ontstaan en nog steeds populair is. Daarom is er ook een tweede expositie rondom dit thema in het City Informatiecentrum, namelijk *Groeten uit Rotterdam*. Op deze verzameling oude ansichtkaarten is te zien waar Rotterdammers vroeger flaneerden. Sowieso is het leuk om een keertje binnen te lopen bij het City Informatiecentrum. Je vindt er allerlei informatie over bouwen, wonen en architectuur in Rotterdam.

De expositie *Flaneren en chillen in Rotterdam* is nog te zien tot en met september 2008. Kijk voor meer informatie op www.cic.rotterdam.nl.

MG

Doodsbedreiging als metafoor voor ontregeld Nederland *****

De Gouden Ganzenveer 2008 – de prijs die wordt toegekend aan een persoon of instituut vanwege zijn of haar grote betekenis voor het geschreven en gedrukte woord in Nederland – is toegefallen aan Joost Zwagerman, omdat hij 'als essayist, columnist, debater, presentator en als bruggenbouwer tussen kunst, literatuur en samenleving een spraakmakende literator is met een sterk gevoel voor maatschappelijke verantwoordelijkheid.' Reden genoeg om *Hollands Welvaren, Nederland 2004-2008* ter hand te nemen, een verzamelbundel van columns en essays van Zwagerman die al eerder werden gepubliceerd in onder andere NRC-Handelsblad, De Volkskrant, HP/De Tijd en Vrij

Nederland. De columns hebben voor een groot deel de doodsbedreigingen aan het adres van Ayaan Hirsi Ali en anderen en de moord op Theo van Gogh als thema. Dat zijn volgens de schrijver de belangrijkste gebeurtenissen van de afgelopen vier jaar in dit land. Zwagerman zegt de opkomst van de doodsbedreiging een goede metafoor te vinden voor het lichtelijk ontregelde en verwarde Nederland. Maar hij richt zijn pijlen net zo goed op het falen van de PvdA in het integratiedebat of op het Nederlandse onderwijs, dat in Zwagermans ogen met het nieuwe leren volledig om zeep wordt geholpen. 'De politieke partij (PvdA, red.) waarvan je toch mag aannemen dat volksverheffing en *social climbing* in goede handen zijn, blijkt verantwoordelijk voor een onderwijsstelsel dat kennisoverdracht verdacht en onnut heeft verklaard.' De column over het nieuwe leren, gepubliceerd in mei 2007, heeft z'n actualiteitswaarde behouden. Andere hebben dat niet. Dat is nu eenmaal eigen aan het genre. Wie op zoek is naar een historische analyse van Nederlands nieuwste geschiedenis, moet er ook nog wel wat andere bronnen op naslaan, maar de maatschappelijke sfeer van de laatste jaren kun je heel goed opsniven als je *Hollands Welvaren* leest. Zwagerman heeft een vlotte, scherpe pen en heldere analyse in huis. Alleen al om die reden heerlijk om te lezen.

DvN

Kraak & Gaap *****

Zo komen we natuurlijk nooit van ons imago in het buitenland af. Eerst verovert een Nederlander genaamd Junkie XL de wereld met een Elvis-remix en nu is *the next best thing* schijnbaar weer een polderfunkband met een naam die in het Engels verwordt tot Crack & Smack, oftewel cocaine en heroïne. Gezellig. Twee jaar geleden kwam hun debuutalbum *Boogie Angst* uit en sindsdien hebben ze aardig wat leuke optredens gedaan. Zo stonden ze in het voorprogramma van Faithless en speelden ze al in de VS en Groot-Brittannië. In feite was het na de release van *Boogie Angst* voor Kraak & Smaak één grote zegetocht. De kenners roemden hun *original sound of future funk* en ze werkten samen met de hipste zangers en producers. Tot zover het goede nieuws. Je durft er bijna niet meer voor uit te komen, maar eerlijk gezegd is het nieuwe K&S-album *Plastic People* een beetje eh... saai. Het zal ongetwijfeld ook een kwestie van smaak zijn, niet flauw bedoeld, want in een Bloemendaalse strandtent zal deze loungey dance-muziek het vast goed doen. Maar er staat geen enkel nummer op waarvan je het gevoel krijgt: 'Ja, nú ga ik eens lekker uit mijn dak op de dansvloer!' *Call me oldfashioned*, maar dat lijkt me toch de bedoeling van dance-muziek. Dit is meer muziek om een beetje nuffig met je rosétje en je retrozonnebril hip bij te zitten zijn. Nou ja, daar is ook een markt voor.

SaS

Stevige reggae van Nederlandse bodem *****

De Nederlandse reggaegroep Beef ontstond rond 1998 vanuit de tweewekelijkse opnames *1.1 gr. Fm/ChopShop Sessions*. De eerste liveoptredens en de 10"-EP *Babylon by Beef* volgden snel. Inmiddels zijn we tien jaar verder en is Beef alweer toe aan het vierde studioalbum. Met dit

jubiläum keert de band ook terug naar zijn roots, door niet alleen reggae en ska, maar ook funk en rock in de mix te gooien. Deze uiteenlopende invloeden maken van *The Original* een stevige, afwisselende en leuke reggae-plaat, waarbij vooral nummers als *Straight Through The Roof*, *Rich Man*, *Justified* en titelsong *The Original* liefhebbers niet ontvreden zullen stellen. Een hoogtepunt is *Never Let You Go*, waar de mannen van Beef de reggaesnaar perfect weten te raken. Het vrolijke deuntje, de opbeurende trompetten en het op de achtergrond opgewekt meepingelende pianootje ondersteunen de *love spreading lyrics* zo dat zelfs Frosty zin zal krijgen in de zomer. Ook het meer rockende *Happy Family* springt erbovenuit. Vol overtuiging en met een rammende elektrische gitaar laat de band horen meer in huis te hebben dan lichtvoetige reggae. Dit soort uitpattingen, en gastoptredens van bijvoorbeeld dancehallartiest Kenny B en Krezipzangeres Jacqueline Govaert zorgen voor een veelzijdig album. Nadeeltje is dat de veertien nummers in totaal niet veel langer duren dan vijftig minuten, maar dat zijn dan wel vijftig minuten die voor reggaeliefhebbers zeker de moeite waard zijn.

AvW

Voel mee op www.wefeelfine.org *****

Naast YouTube, Hyves, MySpace en MSN is er op het internet nog één persoonlijke etalage bij uitstek: het eigen weblog. Jan en alleman stort er de meest ontroerende, stompzinnige, verrassende of nietszeggende visies uit over de wereld. Sommige halen het grote publiek, andere zijn gedoemd tot een bestaan aan de rand van de online samenleving. Maar populair of marginaal: Geen betere plek om eindeloos door te drammen over die ene kl*tedag of dat onverwachte complimentje van je collega, daar waar elke toehoorder je allang gesmeekt had om nou eindelijk eens je bek te houden. Voor de fanatieke blog-lezer (de nieuwe real life soapie) is er nu ook een manier om zijn leesvoer puur op gevoel te selecteren. www.wefeelfine.org doorzoekt bijna alle blogs op de termen *I feel* en *I am feeling*. Dit beperkt de resultaten wel tot het Engelse taalgebied, maar de opbrengst is er niet minder om. Alles wordt gecategoriseerd op soort emotie, plek van herkomst en de lokale weersituatie (!). Zo kan je bijvoorbeeld heel specifiek op zoek naar Duitse vrouwen van veertig die zich teneergeslagen voelen terwijl het regent, maar ook kan je scrollen door verschillende lijstjes van citaten, omstandigheden of emoties. Wil je weten wat de meest voorkomende gevoelens zijn, klik dan rechtsonder op Mobs of Metrics voor overzichtelijke lijstjes. Verwacht geen hemelbestormende ontdekkingen van aanstormend literair talent, want het merendeel van de bloggers bestaat uit de mensen die je de afgelopen dagen hebt gevraagd of ze alstublieft willen ophouden met hun oeverloze gezeur. Wel is [wefeelfine.org](http://www.wefeelfine.org) een nieuwe manier om je te begeven in de wereld van de weblogs. Door de verrassende selectiewaarden kom je op plekken die je anders misschien nooit had ontdekt en heb je altijd weer een uitvalsbasis voor je nieuwe zoekopdracht.

RJ

The Eye: te civilized voor horror *****

Horrorfilms hebben een opmerkelijke relatie met ogen. In dit filmgenre wordt op een vulgaire wijze omgesprongen met de kijkertjes. Zo worden ze soms opengesneden, uit iemands hoofd gerukt of uitgestoken. In *The Eye*, de nieuwste film van het Franse duo David Moreau en Xavier Palud (*Ils*), niks van dat alles. De getalenteerde en succesvolle concertvioliniste Sydney Wells, gespeeld door Jessica Alba (*Sin City*), is sinds haar vijfde na een vuurwerkongeluk blind. Twee decennia later ondergaat ze dankzij een donor een hoornvliestransplantatie. Door de operatie krijgt ze haar zicht terug. Arts Paul Faulkner, gespeeld door Alessandro Nivola (*Face/Off*), krijgt de opdracht om haar te begeleiden in haar nieuwe leven als ziende. Want na de operatie ziet Sydney niet alleen troebel en wazig. Maar ook dingen die gewone stervelingen niet kunnen zien: geesten, vuurballen en flashbacks. 's Nachts heeft ze heftige nachtmerries en als ze in de spiegel kijkt, ziet ze iemand anders. Een persoon die haar met bloedende ogen aankijkt. Uit wanhoop klopt Sydney aan bij haar arts Faulkner en haar zus, gespeeld door Parker Posey (*Scream 3*). Maar zij geloven haar niet en denken dat ze niet kan omgaan met haar nieuwe zicht. Uiteindelijk gaat Sydney met Faulkner op zoek naar wie haar donor is geweest, haar familie en hoe zij aan haar einde is gekomen. In *The Eye* dus geen opengesneden ogen. Niks vulgairs, alles blijft beschaafd. *The Eye* wordt als horrorfilm geafficheerd. Maar dat is het niet. Ja, er zijn bloedende ogen, brandende lijken, schreeuwende geesten en overdonderende geluidseffecten, maar er is de film allerminst. Het is ook geen thriller, want daarvoor ontbreekt het aan daadwerkelijke spanning. Kortom, *The Eye* is vlees noch vis. Niet naar toe gaan dus. Want het is anderhalf uur naar niks kijken.

HA

recensies